

14 ŞUBAT 1977 / 250 KURUŞ

KİTLELER FAŞİST TERÖRE ve SOSYAL FAŞİST SALDIRILARA KARŞI DİRENİYOR!

FAŞİZMİN YEDEĞİNDE YURT ÇAPINDA SOSYAL FAŞİST SALDIRI

Derinleşen buhranla birlikte artan hayat pahalılığı, faşist diktatörlüğün işçi sınıfı ve çalışan halk üzerindeki baskı ve terörü gittikçe azgınlaşmaktadır. Bütün halk gibi yurtsever devrimci öğretmenler, memurlar, teknik elemanlar iş ve can güvenliğinden yoksundur. Öğretmen, memur kıyımı, sürgünler, faşist saldırılar sıradan günlük olaylar haline gelmiştir.

Bu şartlarda, TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTED'in revizyonist yöneticileri yükselen öğretmen - memur mücadelesini kendi karşı-devrimci amaçları yolunda kullanmak, bastıramadıkları mücadele isteğini kendi denetimi altına almak için "Ekonomik ve Demokratik Haklar" mitingleri düzenleme kararı aldılar. Onlar aynı zamanda, gaspettikleri kitle örgütlerinin yönetiminden yararlanarak revizyonist hakimiyetlerini sağlamlaştırmak ve böylece tabanda gelişen yurtsever devrimci muhalefeti de tasfiye etmeyi amaçlıyorlardı. Bu nedenle Denizli, Bursa, Mersin, Zonguldak, Diyarbakır ve son olarak Ankara'da düzenlenen miting ve yürüyüşlerde bir avuç sosyal-faşist, polisle işbirliği yaparak yurtsever, devrimci öğretmen, memur ve halka saldırdılar.

Revizyonistler miting öncesinde birçok yerde "Maocu"ların mitinglere saldıracağı yalanını yaymışlar, böylece daha önceden hazırladıkları saldırı ve tertipleri haklı çıkarmaya çalışmışlardır. TKP, İGD, TSİP'li sosyal faşist saldırganlar polisin yedeğinde devrimci ve yurtseverlere saldırılara girişip sonra da "dışarıdan gelen" bir grup bozguncunun mitinge saldırdığı demagojisine başvurmakta, kitleleri yanıltmaya, gerçek bozguncu ve halk düşmanı yüzlerini gizlemeye çalışmaktadırlar. Ankara mitingi ve sonrasındaki revizyonist yaygaranın altında yatan budur.

Sosyal faşistlerin bu saldırıları yeni değildir. Faşist katillere karşı direnen, sürgünlere ve kıyıma uğrayan yurtsever öğretmen ve memurları, sosyal faşistler de kitle örgütlerinden atmaya çalışarak yurtsever öğretmen ve memurların mücadelesini ezmeye çalışıyorlar.

Ve sosyal faşistler sadece öğretmen ve memurların mücadelesine sal-

Devamı sayfa 3'de

Yayın hayatına yeni başlayan HALKIN BİRLİĞİ'Nİ SELAMLIYORUZ

Revizyonistlerin proleter devrimci saflara saldırılarını yoğunlaştırdığı bu günlerde, 'Halkın Birliği' gazetesinin çıkışı, proleter devrimci saflara güç katacaktır. İçinde bulunduğumuz dönemde proleter devrimcilerin ideolojik-siyasi meselelerdeki görüşlerini açıklığa kavuşturmaları, proleter devrimcilerin birliğini hızlandıracaktır.

Proleter devrimci saflarımızda her yeni gelişme, proleter devrimcilerin birliğini geliştirsin, hızlandırsın. Biz inanıyoruz ki, proleter devrimcilerin birliği uğruna mücadeleyle, bu yüce göreve sarılarak, bütün proleter devrimciler doğru ideoloji ve siyasetlerde birleşecekler, işçilerin ve köylülerin kurtuluşuna güçlü bir atılım kazandıracaklardır.

YURTSEVER DEVRİMCİ BASINA BASKILAR ARTIYOR

Yurtsever devrimci basına yapılan baskılar sürmekte, yurtsever gazetelerin sayıları sürekli olarak toplatılmaktadır.

Eski Yazıişleri Müdürümüz Mehmet Çerik, halen Sağmalcılar Cezaevi'nde tutuklu bulunmaktadır. Son olarak İstanbul Çağlayan'da Halkın Yolu'nu satan 6 devrimci, I. Şubeye götürülerek dövülmüş, gazeteyi bir daha satmamaları için tehdit edilmişlerdir. Aynı şekilde İstanbul Ümraniye'de Halkın Yolu'nu satan bir devrimciyi polis yakalayarak falakaya yatırmış, bu devrimciye dört gün Ümraniye Karakolunda işkence edilmiştir.

Tüm demokratları, yurtsever devrimci basına karşı girişilen bu baskıları protesto etmeye çağırıyoruz. Hiçbir baskı, HALKIN YOLU'nun mücadelesini engelleyemeyecektir.

HALKIN SESİ'NE YÖNELTİLEN SON YASA DIŞI UYGULAMAYI PROTESTO EDİYORUZ

Halkın Sesi dergisi sahibi Hüseyin Karanlık ve Yazıişleri Müdürü Leyla Cümbüş 9 şubat günü derginin yönetim yerinden polisler tarafından alınarak 1. Şubeye götürülmüş ve bir gece gözaltında tutulduktan sonra 3. Kolordu Komutanlığı Askeri Savcılığına sevkedilmişlerdir. Askerî Mahkeme Leyla Cümbüş'ü Halkın Sesi dergisinde yayınlanan Avrupa İnsan Hakları Komisyonunun Kıbrıs'la ilgili raporunun bazı bölümleri ni neden göstererek tutuklamıştır.

Gazete ve dergi sahiplerinin, yayınlanan yazılar dan ötürü gözaltına alınması Basın Yasasına aykırıdır. Gazete ve dergilerin sahip ve yazıişleri müdürlerinin aynı anda gözaltına alınması basın özgürlüğünün fiilen yokedilmesi demektir. Ayrıca Askeri Mahkemelerin basını yargılaması, Anayasa'ya aykırı, yasa dışı bir uygulamadır.

Hüseyin Karanlık ve Leyla Cümbüş'e uygulanan bu Basın Yasasına ve Anayasa'ya aykırı uygulamaları protesto ediyoruz. Tüm demokratlar ve yurtseverler bu baskılara karşı çıkalım. Askeri Mahkemelerin basını yargılamasının önüne geçelim.

ASKERİ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ!
BÜTÜN TUTUKLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRLERİ SERBEST BIRAKILSIN!
DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!

Baskılara boyun eğmeyeceğiz
BİZ GAZİANTEP İŞÇİLERİ BİRLEŞTİK SANAYİ İŞÇİLERİ DERNEĞİNİ KURDUK

Yıllardır biz sanayii işçileri olarak işyerlerimizde sömürülüp,fazla mesai yapıp, kar, kış, çamur, demeden çalışmaktayız. Burjuvazi elinden geldiğince işçileri ezmekten, sömürmekten geri kalmıyor. Kendi çıkarı için pis burjuvazi işçi yoldaşlarımızı karanlık yollara çekmeye devam ediyor. Her gün her saat gözlerimizin önünde kardeşlerimiz, yoldaşlarımız satılmış köpekler tarafından dövülüp, ya da vurulu yor. Her gün her saat bu tür olaylar bizi de bekle mektedir. İşyerlerimizde, iş güvenliğimiz yok. Sağlığımız için henüz bir tedbir alınmış değil. Gaziantep'te olduğu gibi her şehirde her sanayinin bir derneği olur (ustalarımızın derneği). Bu dernekler olduğu halde, yine de fazla mesai yapıyoruz. İş güvenliğimiz yok, ne de sigortalıyız. Bütün işçiler sigortasız, şimdi ise ustalarımız yeni patronla rımız bizim sigortalı olmamızın imkânsızlaşması için bize bir çıraklık mukavelesi imzalatmak istiyorlar. Yani bizi sigortaya yazacak, memur gelipte bizim sigortalı olup olmadığımızı ustabaşımıza sorunca, ustamız buraya yeni geldiğimizi, halen çırak olarak çalıştığımızı söyleyecek. Bu sefer sigorta memuru "öyleyse şimdiden sonra çıraklık mukavelesi yaptırın" derse, ustamız "Biz işçimizle çıraklık mukavelesi imzaladık. O buraya çalışmaya geldi"di yecek ve sigorta memuru çekip gidecek ve bizde si gortalı olmayacağız. Bu sigortalı olmamaktan dolayı bir şeyden haberi olmayan işçi ise bu mukaveleyi imzalayacak. Haberi olan bir uyanık işçi ise patrona karşı çıkıp, imzalamayı reddedince patron o işçiyi derhal işten atmaktadır. Fakat bu tür baskılar boyun eğmeyen işçi sınıfı uzun çabalara rağmen direnişini sürdürmektedir. Biz Gaziantep Sanayi İşçileri birleşerek işçilere mensup SİDER Sanayi İşçileri Derneğini kurduk. Her gün bu derneğe gelip dertlerimizi birbirimize anlatıp, sömürülüşümüzü tartışmaktayız. Bu güncel konulardan başka pazar günleri seminerler veriliyor. Her gün biraz daha uyanıp, ne derece karanlık uçurumlara yaklaştığımızın biraz daha farkına varıyoruz.

İşçiler,arkadaşlar,bizim bu saflığımızdan burjuvazi yararlanmaktadır.Onun için bir an önce uyanalım, birleşelim, ileriyi daha aydın bir şekilde görelim. Arkadaşlar,patronların kendi pis çukurları için işçilerin yüzüne gülmesine kanmayalım.

Birlikte ve azimle hakkımızı istemekte mücadele edelim. Baskı ve ezilmeye karşı tek bir yumruk halinde çıkalım patronların karşısına.

YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİKTE MÜCADELESİ! SEKİZ SAATLİK İŞGÜNÜ, SİGORTA, SENDİKA HAKKI! YAŞASIN SANAYİ İŞÇİLERİNİN MİLİTAN BİRLİĞİ! KÜFÜRE, DAYAĞA, BASKIYA VE ANGARYAYA SON! KAHROLSUN İKİ SÜPER DEVLET VE İŞBİRLİKÇİLERİ!KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL FAŞİZM!

Gaziantep'ten bir sanayi işçisi

FAŞİSTLERE VE SOSYAL FAŞİSTLERE KARŞI MÜCADELE İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI MÜCADELEDEN AYRILMAZ

Çeşitli milliyetlerden halkımızın iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı mücadelesi kendiliğinden de olsa hayatın her alanında olanca hızı ile şiddetlenmektedir.

Bizler Karsu Tekstil Fabrikası işçileri olarak özellikle üzerimizdeki baskının ve sömürünün kimler tarafından ve hangi yöntemlerle yapıldığını biliyoruz.

Bundan 5, 6 ay önce üretime geçen fabrikada ekonomik talepler doğrultusunda kendiliğinden sendikalaşma hareketi başladı. Bu durumu duyan patron, bizlere verdiği asgari ücretin iki katına kiraladığı çanak yalayıcılarına DİSK, TÜRK-İŞ, MİSK sendikalarına ayrı ayrı üye kaydettirmeye başladı. İşçi arkadaşların % 90'ı DİSK'e kayıt oldu.DİSK'in gelebilmesi için bütün devrimci arkadaşlar aktif bir şekilde çalıştık. Bunun üzerine patron devrimci arkadaşların çoğunun çıkışını verdi.DİSK'e çoğunluğu sağladığımızı ve gelip toplu sözleşme yapması için müracaat ettik. Ama DİSK ve DİSK'e bağlı Tekstil Sendikasının başına çöreklenen sosyal faşist sendika ağaları 1980 yılına kadar Kayseri'ye gelmeme kararında yız dediler. Zaten bu sosyal emperyalizmin uşakları çeşitli milliyetlerden Türkiye işçi sınıfının devrimci mücadelesini de engelleme kararındalar.Devrimci işçiler sendika yönetimine sloganını duyduklar zaman sinirlerinden çatlayacak duruma geliyorlar.

DİSK'in mücadeleyi bırakması ile boş kalan meydanda ancak 20'şer, 30'ar üye kaydedebilen sarı Türk-İş ve faşist MİSK patronun direktifleri ile Alevi, Sunnî, Türk - Kürt ayrımı yaparak üye kaydetme ye başladı. Bu ayırımdan yararlanan faşist MİSK, bir kaç faşist beslemenin kandırdığı Süksün köyünden olan zorbalarında yardımı ile 80-90 üye ile Türk-İş'e kayıtlı 350 işçiye rağmen faşist Bölge Çalışma Müdürlüğü'nden yetki aldı. Türk-İş'in buna itirazı sonucu şu anda mahkemelik durumdalar.Faşist MİSK'in 80 kişilik bir üye ile yetki alması bütün işçiler tarafından kimin adına çalıştığının, görülmesine yeterli oldu.

Şu anda pratikte patronun çizdiği sınırları aşmasa bile faşist MİSK'e karşı Türk-İş'de birleş - miş durumdayız.

Sendikanın fabrikaya bir ay geç girmesi patrona yarım milyondan fazla kâr sağlamakta, bunu kaybetmemek için sendikalaşmayı önleyemeyen patron devrimcilerin çoğunlukta olduğu fabrikada patron köpeği MİSK'in işçiler arasındaki siyasi ayrılıkları artıracağını anladığı için sarı (Teksif)Türk-İş'e razı olmuş durumda.

Bizler bu pratikten şu sonucu çıkarıyoruz: "Ekonomik örgütlerde de olsa hâkim sınıfların ırk ve mezhep ayırımlarını ezerek emekçilerin birliğini sağlayabilmek sömürücüleri tedirgin etmektedir.Bu nedenle en önemli silahımız birliktir."

Faşist MİSK'in işçileri bölme ve patrona daha ucuza satma uğruna söylediği yalanları teşhir eden ve her postada ırkçı, faşist MİSK'in temsilci adaylarını tecrit eden Devrimci Karsu işçileri sarı sendikacı Tahir Horuzu'da Teksif sendikasının başından defetmek için verilen uğraşta yerini militan mücadelesi ile alacaktır.

YAŞASIN TÜRKİYE HALKININ EMPERYALİZME, SOSYAL EMPERYALİZME, FAŞİZME, SOSYAL FAŞİZME KARŞI DEVRİMCİ MÜCADELESİ! DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE! KAHROLSUN FAŞİST VE SOSYAL FAŞİST SENDİKACILAR! ALEVİ SÜNNİ BİR OLSUN FAŞİSTLER VE SOSYAL FAŞİSTLER KAHROLSUN! KAHROLSUN SÖMÜRGECİLİK! YIKILSIN DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİNİN ÖNÜNDEKİ ENTRİKA VE ENGELLER!..

Karsu Tekstil Fabrikasından bir grup Kürt ve Türk devrimci işçiler

BU ÇIRPINIŞLAR BOŞUNADIR

Kelkit'in Gümüşgöze köyü öğretmenlerinden Lokman Keleş, Ahmet Çiçek ve Ali Yücel Öktem, (Kömür ocağı sahibi) muhtar, fa şist müdür ve faşist vali nin işbirliği sonucu sürgüne gönderildiler.

21 aralık 1976 günü Gümüşhane'den gelen siyasi polisler arkadaşlarımızı gözaltına alarak evlerinde arama yapmışlardır. Yapılan arama sonucunda MİLİTAN GENÇLİK dergileri ile piyasada serbest satılan bazı kitaplar bulunmuştur. Komünizm propagandası yaptıkları gerekçesiyle mahkemeye çıkarılan arkadaşlar tutuklanmışlardır. Ancak bir üst mahkemeye yapılan itiraz sonucu ertesi gün tahliye oldular. Bir kaç gün sonra ise sürgün emirleri geldi. Lokman Torul'un Ahmet ile Yücel Bayburt'un dağ köylerine sürüldüler. Kış'ın bütün şiddeti ile devam ettiği ve bütün köy yollarının kapalı bulunduğu bu ortamdan yararlanan hâkim sınıflar arkadaşlarımızı yıldıracaklarını zannettiler.

Fakat tüm bu çırpınışlar boşunadır. Biz yurtsever öğretmenler ve devrimciler olarak tüm gericilere sesleniyoruz: Sizin baskı ve terörünüz karşısında da daha da çelikleşiyor halkımıza ve devrime karşı olan inancımız daha da pekişiyor. Polisiniz,dipçiğiniz, zindanlarınız,işkencehaneleriniz iki milliyetten halkımızın iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı yükselen devrimci mücadelesini durduramayacaktır.

YAŞASIN YURTSEVER ANTİ-FAŞİST ÖĞRETMENLERİN EMPERYALİZME, SOSYAL EMPERYALİZME, FAŞİZME, SOSYAL-FAŞİZME KARŞI BİRLİĞİ VE MÜCADELESİ!

Kelkit'li Yurtsever Anti-Faşist Öğretmenler ve devrimciler

HALKIN YOLU: *HAFTALIK SİYASİ GAZETE * SAHİBİ: SADUN SÖNMEZ * SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: ALAATTİN ŞAHİN * YÖNETİM YERİ: Çatalçeşme Sok. 4/23, Cağaloğlu - İstanbul * ABONE VE YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 550 Sirkeci - İstanbul * BASKI: DAİLY NEWS WEB OFSET * ABONE ŞARTLARI: Yurtiçi yıllık 120 TL. 6 aylık 65 TL. Yurtdışı yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL. * ÖDEMELER İÇİN POSTA ÇEKİ HESABI: SADUN SÖNMEZ 102547.*

ULAŞ YOLDAŞ HALKIN YÜREĞİNDE YAŞIYOR

Ulaş Bardakçı halkın zaferine inanç ve milyonların özlemlerini yüreğinde taşıyarak severek ölüme giden yüzlerceden biridir. Ulaş, 12 Mart'ın azgın terörünün namlularına teslim olmadı, direndi. İnançları uğruna bütün canını verenler gibi onun da yeri boş kalmadı, yeri boş kalmaz.

Ulaş'ın öldürülmesiyle duyduğumuz sonsuz acının yeri, halkın bereketli toprağında filizlenen, boy veren yeni Ulaşlarla güçlendi.

Ulaşların ölüme gülerek verdikleri fedakârlık örnekleri, cesaret ve boyuneğmezlik, '73 ten bu yana gittikçe derinleşen, genişleyen kitle mücadelesinde, halkımızın mücadeleye atılışında yaşıyor.

Ulaş yoldaş! Halkın yüreğinde ve mücadelemizdesin......

FAŞİZMİN YEDEĞİNDE YURT ÇAPINDA SOSYAL FAŞİST SALDIRI

dırarak bastırmakla kalmıyorlar, gas pettikleri DİSK yoluyla işçi sınıfının mücadelesini bastırmaya, besleme İGD yoluyla da gençliğin mücadelesini arkadan hançerlemeye çalışıyorlar.

Sosyal faşistlerin amacı, öğretmen ve memurların ekonomik demokratik haklarını savunmak değil, onların artan mücadele isteğini devrimci hedeflere yönelmesini engellemek, bu mücadeleyi kontrolları altına alarak kendi sosyal faşist diktatörlüklerini kurma yönünde seferber etmek ve bu yolla efendileri Rus sosyal emperyalizminin ülkemizde hegemonya kurmasını sağlamaktır.

Revizyonistler, gerçek devrimci ve yurtseverleri tıpkı faşistler gibi düşman ilân etmekte, devrimcilere yönelttikleri saldırılarda faşistlerle sıkı işbirliğine girmekte dirler. Sosyal faşistler, giriştikleri tertip ve demagojiyle ilerici demokrat yurtsever çevrelerin gözünü boyamak istiyorlar. Özellikle CHP 'nin desteğini sağlamaya, CHP'nin sırtına basarak güçlenmeye çalışmaktadırlar. Revizyonistler, CHP yöneticilerinin "kışkırtıcı ajan" edebiyatından yararlanarak devrimcilere "Maocu faşistler" diyerek saldırmakta ve CHP'nin etkisindeki kesimlerle proleter devrimciler arasında düşmanlık duvarları örmeye çalışmaktadırlar. Seçimlerden çıkacak bir CHP iktidarını dört gözle bekleyen revizyonistler, CHP yönetiminin sosyal emperyalizme karşı izlediği uzlaşıcı siyaseti, efendileri Sovyet sosyal emperyalizminin ülkemizde yeni mevziler kazanması için uygun yollardan biri olarak görmektedirler. Gerek faşizm, gerekse sosyal faşizmle uzlaşan CHP yönetimi, "akıllı sol" ilân ettiği revizyonistler ile, gerçek devrimci ve yurtseverlere karşı birleşmektedir. Bütün bunlar ülkemizi Rus sosyal emperyalistlerine peşkeş çekmek isteyen sosyal faşistleri güçlendirmektedir. Özgürlük ve bağımsızlığın en azılı düşmanları faşistlere ve sosyal faşistlere "demokrasi için" el uzatan CHP yöneticilerini bu tutumu halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine en büyük zararı vermektedir. Ardarda birçok devrimci ve yurtseverin işkence ile güpegündüz kaçırılarak katledilmesine, bizzat CHP üyesi yurtseverlerin faşist komandolar tarafından öldürülmesine sessiz kalan CHP yöneticileri, revizyonistlerin giriştiği saldırı ve provokasyonlardan dolayı devrimci ve yurtseverleri suçlamakta revizyonist sahtekârlığa alet olmaktadırlar. CHP yöneticilerinin "halkımızın asla kabul edemeyeceği sloganlar" dediği, bugün ülkenin dört bir yanında binlerce yurtseverin haykırdığı "NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE", "KAHROLSUN FAŞİZM - SOSYAL FAŞİZM" sloganları, halkımızın gerçek bağımsızlık ve demokrasi özlemini dile getiren sloganlardır.

Birçok ilerici ve yurtsever, revizyonist demagojinin etkisinde kalmakta, revizyonistlerin Sovyet sosyal emperyalistlerinin sadık uşakları ve halk düşmanı olduklarını göremmekte, hâlâ onlara "sosyalist" diye bakmaktadırlar. Ancak bütün bu hayaller faşistlerle revizyonistlere karşı yurtsever safları bölmekte halkımızın mücadelesine zarar vermektedir.

Gerek diğer illerdeki, gerekse Ankara mitinginde devrimci ve yurtseverler sosyal faşistlerin ve polisin saldırılarına kararlılıkla direndiler. Sosyal faşistlerin tertiplerini boşa çıkardılar. Sosyal faşistlerin sopalı ve silahlı saldırıları devrimci ve yurtseverleri geri letemedi. Tam tersine, kitlelerle birleşen devrimciler, sosyal faşistlerin saldırılarına sarsılmaz bir mücadele azmiyle karşı koyarak saldırıları püskürttüler. Sosyal faşistlerin giriştikleri saldırılar devrimci safları daha da sıklaştırdı. Yurtsever ve devrimci saflar gün geçtikçe genişlemektedir. Giriştikleri her saldırı, sosyal faşistlerin ihanetinin daha da açığa çıkmasına yol açmakta, mücadele içinde kitleler revizyonistlerin ihanetini her geçen gün daha yakından görmektedirler. İşte revizyonistleri asıl korkutan ve azgınlaştıran da budur.

Ülkemizde, Amerikan emperyalizmi ile hegemonya mücadelesi sürdüren sosyal emperyalizmin yayılmasına bağlı olarak devlet kademelerinde de mevzilenmeye çalışan sosyal-faşistlerin kitleler üzerindeki hakimiyeti koftur. Onlar birçok yerde yurtsever ve devrimci safların bölünmüşlüğünden yararlanarak hakimiyetleri ni sürdürebilmektedirler. Örneğin son günlerdeki hemen her mitingde bir kısım arkadaşların "orta yolcu" tutumu, sosyal faşistlerin polisin yedeğinde devrimcilere yönelttikleri saldırılar karşısında seyirci kalmaları, revizyonistleri güçlendirmekte, yurtsever safları bölmektedir. Bu arkadaşlar çoğu kez revizyonistlerle uzlaşmakta, "sol" lafazanlık altında gerçek revizyonistler yedeğine düşmektedirler. Revizyonistlere karşı güttükleri bu siyaset, halkımızın mücadelesine zarar vermektedir. Bu arkadaşlar şimdiye kadarki tutumlarına son vermeli, revizyonistlerden ellerini çekmeli, gerçek yurtsever saflarda yerlerini almalıdırlar. Revizyonistlerin saldırıları sadece şu veya bu gruba değil, bağımsızlık ve özgürlük için mücadele eden tüm yurtseverlere yöneliktir. Devrimcilere yönelttikleri saldırı, onların halk düşmanı sosyal emperyalizmin uşağı olmalarından, karşı-devrimci tabiatlarından gelmektedir.

Revizyonistlerin başvurdukları yalan ve demagoji iflas etmeye mahkumdur. Faşistlerin başvurdukları yöntemler şimdiye kadar nasıl iflas etmişse sosyal faşistlerin de aynı duruma düşmeleri kaçınılmazdır. Geniş kitleleri uzun zaman aldatamayacaklar ve maskeleri er geç düşecektir. Güneş balçıkla sıvanmaz, işçi sınıfı ve çalışan halkın günden güne güçlenen mücadelesi iki süper devlet ve işbirlikçileri faşistlere, sosyal faşistlere gereken cevabı verecektir, vermektedir.

Sosyal-faşistler, yurtsever öğretmen ve memurlara saldırarak, halka karşı daha fazla baskı uygulamak için pusuda bekleyen faşist diktatörlüğe, TÖB-DER, TÜTED ve TÜM-DER'i kapatması için fırsat hazırlamışlardır. Onlar bu derneklerde yükselen devrimci muhalefeti dağıtmak için derneklerin kapatılmasına yol açacak kadar saldırganlaşmışlardır. Ama, faşizme ve sosyal-faşizme karşı yiğitçe direnen yurtsever memurlar ve öğretmenler ve tüm halkımız, TÖB-DER, TÜTED ve TÜM-DER'in açılması için kararlılıkla ve sebatla mücadele edecek, faşist diktatörlüğün ve sosyal-faşistlerin devrimci ve yurtseverler üzerindeki baskıları boşa çıkarılacaktır.

Tüm demokratlar, yurtseverler, ezilen halkımız! Sosyal-faşistlerin, yüzlerini her yerde açığa çıkartalım. Kapatılan derneklerin açılması için mücadele edelim!

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM! TÖB-DER, TÜTED ve TÜM-DER'e ÖZGÜRLÜK!

HALKIN YOLU

TÖB-DER MİTİNGLERİNDE SOSYAL FAŞİST-POLİS İŞBİRLİĞİ

ANKARA

5 şubat günü yapılan Ankara'daki miting ve yürüyüş, sosyal-faşistlerin ihanetini bir kez daha gözler önüne serdi.Revizyonistler, devrimci öğretmenlerin ve memurların mitinge katılmasını engellemek için çeşitli tertiplere giriştiler. Mikrofondan, polise ihbarlarda bulunarak devrimcilerin mitinge sokulmamasını istediler. Miting alanına girişte polis, devrimcilerin üzerlerini didik didik aramış ve pankart sopalarını almıştır. Hemen ardından, İGD'li ve TSİP'li sosyal-faşist beslemeler, önceden hazırlıklı olarak, taş,sopa ve demir çubuklarla saldırıya geçtiler. Aynı anda polis copla devrimcilere saldırdı. Birçok devrimci polis tarafından götürüldü. Ancak devrimciler kararlılıkla direndiler ve mitingde yerlerini aldılar.

Sosyal-faşist beslemeler, mitinge katılan geniş yurtsever kitle ile devrimciler arasına barikat kurarak akılları sıra devrimcileri tecrit etmeye çalıştılar. Revizyonistlerin bütün çabalarına rağmen, geniş bir kitlenin NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE,KAHROLSUN FAŞİSTLER VE SOSYAL FAŞİSTLER, KAHROLSUN REVİZYONİSTLER diye haykırması yurtseverlerin gür sesinin asla susturulamayacağını onlara bir kez daha gösterdi.

Yürüyüşe geçileceği sırada revizyonistler, devrimcilere tekrar saldırdılar. Silahla ateş açtılar. Bazı yurtseverlerin, sosyal faşistlerin açtığı ateşle yaralanmasına rağmen, daha da birleşen,tek bir yürek ve tek yumruk haline gelen devrimciler, bütün saldırılar karşısında kararlılıkla direndiler ve yürüyüş kolunda yerlerini aldılar.Yürüyüş boyunca devrimci sloganlar atıldı. TÖB-DER şubesinin pankartları altındaki yurtsever saflar, gerçek devrimcilerin ve yurtseverlerin hiç de"bir avuç" olmadıklarını revizyonistlere gösterdi.Gaspettikleri kitle örgütlerinin yönetimlerinden yararlanmalarına ve taktıkları "sosyalizm"maskesine rağmen, onların Sovyet sosyal emperyalistlerinin sadık uşağı ve halk düşmanı suratları, kitleler önünde her geçen gün daha fazla açığa çıkmaktadır.

Yürüyüşün sona ereceği Cemal Gürsel alanına girildiği sırada, daha önceden gelip alanın girişini tutan sosyal faşistler, yeni bir silâhlı saldırıya giriştiler. Sosyal faşistlerin açtıkları ateş sonucu bir çok yurtsever yaralandı. Bütün bu saldırılar yurtseverleri yıldıramazdı ve yıldırmadı.Sosyal faşist saldırganlar püskürtüldü ve kaçmak zorunda kaldılar. Alan,devrimci sloganlarla çınladı. Sovyet sosyal emperyalistleri ve revizyonistler lânetlendi. Revizyonistler, giriştikleri provokasyonlara, polisle işbirliği ederek ve silahla demir çubuklarla saldırmalarına rağmen ne devrimcileri tecrit edebildiler , ne de devrimci sloganların atılmasını önleyebildiler. Kitle ile birleşen devrimciler, İGD ve TSİP'li sosyal faşistlerin provokasyonunu ve saldırılarını boşa çıkardılar.

Devamı sayfa 15'de

DİYARBAKIR

TÖB-DER, TÜS-DER, TÜM-DER gibi yönetiminde revizyonistlerin bulunduğu kuruluşların düzenlediği, "Ekonomik ve demokratik hakları koruma miting ve yürüyüşü" 29 ocak cumartesi günü yapıldı. Yürüyüş başlarken sosyal faşistler devrimcilere saldırdı, iki devrimci arkadaş sosyal faşistlerin sıktığı kurşunla yaralandı. Devrimcilerin önderliğindeki dört bin kişilik bir kitle miting alanına geldiğinde, polis, sosyal faşistlerden aldığı emirle devrimcilerin önüne barikat kurdu.

Olaylar şöyle başladı:Sosyal faşistler onbeş gün önceden miting hazırlığına başlayarak Bitlis, Siirt, Urfa, Mardin, Van, Muş gibi çevre illerdeki revizyonistleri Diyarbakır'daki mitinge çağırdılar. Her yerde"Maocular mitinge gelirse olay çıkacaktır" diyerek devrimcilere ve halka gözdağı verdiler. Hele miting tertip komitesinin tesbit ettiği "Eşit işe eşit ücret, Meyak meyak dediler, milyonları yediler, zam zam ucuzluk ne zaman, Kahrolsun faşizm, Katil MC" slogan ve pankartların dışında slogan atılmayacağını, pankart taşınmayacağını bildirdiler.İki süper devleti teşhir eden sloganların yanında, Kürdistan topraklarında dahi "Kürdara Azadi" sloganının atılmayacağını söylediler.

Sosyal faşistler mitingden bir gün önce 250 sopa hazırladılar. 200 kadar sosyal faşisti ve revizyonistlerin etkisindeki birçok kişiyi, "miting ve yürüyüşü kollama görevi" adı altında sopa, zincir, ve tabancalarla silahlandırdılar. Yürüyüşün başlayacağı istasyonda daha önce siper alarak bütün revizyonist kuruluş ve örgütleri yürüyüş koluna soktular. Sıra devrimcilere geldiğinde revizyonistler sopalı adamlarıyla gelerek Rusya ve Amerika'yı, millî zulmü teşhir eden sloganların indirilmesini istediler. Halkın Yolu, Silvan'lı devrimciler,Halkın Birliği, Halkın Sesi ve Halkın Gücü'nün görüşlerini benimseyen devrimciler bu engellere rağmen yürümeye ve revizyonist barikatı aşmaya karar verdiler. Bunun üzerine sosyal faşistler, devrimcilere saldırdı. Sosyal faşistler kitleye ateş açtılar. İki devrimci arkadaşımız ağır bir şekilde yaralandı. Kısa süren bir dağılmadan sonra devrimciler kitleyi topladılar.Halkın Yolu'nun görüşlerini savunan bir arkadaşımız kısa bir konuşma yaptı. Kemalist burjuvazi tarafından katledilen Mustafa Suphi ve 14 yoldaşı için iki dakikalık saygı duruşu yapıldı.

Bundan sonra devrimciler tekrar miting alanına yürümeye başladılar. Sosyal faşistlerin, saldırısı sonunda azalan kitle yolda devrimcilerin ve halkın katılmasıyla 4.000 kadar oldu.Devrimciler yol boyunca, "Ne Amerika ne Rusya, Rusya ile işbirliği anlaşmasına hayır, Kahrolsun Faşizm, Sosyal Faşizm, Kahrolsun Sömürgecilik, Kurdara Azadi" diye bağırdılar.

Sosyal faşistler "izinsiz yürüyüş yapıyorlar, miting alanına girmeleri engellensin" diyerek polise barikat kurdurdular. Polis ve jandarma sosyal faşistlerden aldığı emirle devrimci kitle önüne barikat kurdu. Devrimciler, "Kahrolsun Faşistler, Sosyal Faşistler" sloganı ile faşist ve sosyal faşist ittifakını teşhir ettiler. Bu durumu gören halk, miting alanını terkederek revizyonistleri kendi başlarına bıraktı. Devrimciler geri dönerek bir süre yürüyüş yaptıktan sonra devrim andı içerek dağıldılar.

Yürüyüş devrimcilerin değil revizyonistlerin Diyarbakır'da bir avuç olduğunu gösterdi.Sosyal faşistlerle polisin ittifakını gören halk onlardan nefret etti, her yerde devrimcileri övdü. Yürüyüş sosyal faşistlerle, Kürt yurtseverleri arasındaki çelişmeleri derinleştirdi. Revizyonistlerle beraber yürüyen"Rizgari" dergisinin görüşlerini benimseyen arkadaşlar revizyonistlerin tutumunu kınadılar.

Yürüyüş daha geniş yurtsever ve devrimci kitlenin revizyonistlere karşı birleştirilebileceğini gösterdi.

BURSA

Çevre il ve ilçelerle birlikte 20-25 bin kişilik bir topluluk, Bursa'daki demokratik örgütlerin tertiplediği mitinge katıldı.

Topluluk "stadyum önüne toplanmıştı. Halk mitingden haberdar olduğundan yollar üzerine sıralanmış sevgi ve sempatiyle yürüyüşe geçecek topluluğu bekliyordu. Yol boyunca her 5 metre arayla toplum polisi yerleştirilmişti.

Önde bir kamyon ve üzerindeki "Faşizme geçit yok" revizyonist sloganına kitle "Öğretmen, öğrenci kıyımına son"sloganıyla son verdi. Öğretmenlerin ekonomik ve demokratik taleplerini içeren pankartlar ve dövizlerle yürüyüş başladı.

H.D.G. (Halkçı Devrimci Gençlik Derneği), Mem-Der,Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu, flamalarını, Deniz, Hüseyin, Yusuf,Kaypakkaya'nın ve Yılmaz Güney'in resimlerini ve sloganlarının yazıldığı büyük dövizleri taşıyan tahminen 500 kadar devrimci tertip komitesi tarafından kortejin en sonuna yerleştirilmişti. Yürüyüş başladı ve sırayla TÖB-DER şubeleri, TÜM-DER şubeleri, Devrimci Gençlik Derneği,İlerici Kadınlar Derneği, İlerici Gençler Derneği yürümeye başladı. Sıra en arkada sıralanmış gruplara gelince "mitingi korumakla görevli" 300 kadar eli sopalı çıkış kapısını kesti.Yürüyüşe katılmak isteyen ve kortejin en sonuna sıralanmış çoğu genç kız olan arkadaşlara saldırdı. Ve çıkmalarını engelledi. Mitingi koruma görevlisi, genişliği 10 metre olan stad kapısını özel yapılmış sopalarıyla kapadı. Bunlar İGD'li sosyal faşistlerdi. Kitle yürümüş ve devrimciler içeride kalmıştı. Geçen yılki İstanbul TÖB - DER yönetim kurulundan Mustafa, polisleri toplayarak sosyal faşist barikatın arkasında bir de polis barikatı kurdurdu. Cop ve otomatik silahlarıyla polisler, özel yapılmış sopalarıyla, İGD'li sosyal-faşistler canciğer kuzu sarması oldular. Nasıl da çabucak kaynaştılar. Birbirlerinin sırtlarını sıvazlayıp durdular. Bu arada sosyal-faşist - lerden iki kişi, devrimcilerden iki kişi sopalarla yaralandı. Belli bir süre sonra polise takviye geldi. İGD'lilere de çekilip mitinge katılmak kaldı.Devrimciler şu somut tesbiti yaptılar. Polise direnmek hepsinin tutuklanması veya bir kaç şehidin verilmesi demekti.

Devrimciler polis nezareti altında çıkarıldı. "Kahrolsun Faşizm" "Sosyal faşizm" sloganını ata ata otobüslerine binip kendi il ve ilçelerine yollanırken sosyal-faşistlerin gerçek yüzünü bir kere daha gördüler.

"Devrimci Gençlik"ten bazı arkadaşlara miting yerinde bu durumda tavırlarının ne olduğunu sorduğumuzda net bir yanıt gelmedi. Bazen devrimcileri,bazen de revizyonistleri suçlayıcı "ORTA YOLCU" tavrını takınmaktan öte gidemedi. Devrimci Gençlik taraftarları revizyonizmin yedeğine düşmüştür.

İZMİR'de FAŞİST TERÖR SİYASİ CİNAYETLER ve İŞKENCE PROTESTO EDİLDİ

İzmir'de 29 ocak günü, "Faşizmi, Siyasi Cinayetleri ve İşkenceleri Protesto Miting ve Yürüyüşü" yapıldı. Saat 14.00'de Basmahane'den başlayan yürüyüşe kalabalık bir halk topluluğu katıldı. "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Türkiye", "Kahrolsun Faşizm - Sosyal Faşizm", "İşkencecilerden hesap soralım", "Faşizme ölüm, işkenceye son", "Yılmaz'a özgürlük" v.b.sloganların atıldığı yürüyüşe, yol boyunca biriken binlerce İzmirli derin bir sempati gösterdi.

Yürüyüş kolu Atatürk meydanına ulaştıktan sonra devrim şehitlerinin anısına saygı duruşunda bulunuldu. Daha sonra çeşitli konuşmacılar siyasi cinayet ve işkenceleri yeren, işkencelerin iki süper devlet ve işbirlikçilerinin baskı ve terör politikasının bir sonucu olduğunu anlatan konuşmalar yaptılar.

Konuşmalardan sonra devrim andı içilerek dağılındı.

Devrimcilerin eylem birliğinin ürünü olan bu miting, güçlü bir antifaşist gösteri olmasının yanısıra güçlü bir antirevizyonist gösteriydi.Bu miting grup çıkarlarının devrimin menfaatlerinin üstünde tutulmadığında, git tikçe genişleyen anti-revizyonist safların daha da güçleneceğini göstermiştir.

NE AMERİKA NE RUSYA!..
KAHROLSUN FAŞİZM - SOSYAL FAŞİZM! YAŞASIN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

PROLETARYANIN KURTULUŞU UĞRUNA ÖLÜMÜ KUCAKLAYAN DEVRİM ŞEHİTLERİNİN ANISINA

Gün geçmiyor ki
İnsanlar ölmesin,
genç yürekler yıkılıp düşmesin toprağa.
Kulun kula kulluğunu yok etmek
Ve
kölesiz yaşam için
mücadele edenleri
Ölümle korkutmak aptallık,
aptaldırlar ölümle korkutanlar bizi...
ve biz
gelecek özgür günlerimizi
bize müjdeleyen
Ölümü neşeyle kucaklarız...
Gelecek günlerin hasretiyle
havaya kaldırdığımız yumruklarımız
ve yüreklerimiz daha iri,
adımlarımız daha geniş.
Ve açmışız
her seferinde
kurtuluşun müjdesini getiren ölümü,
kucaklamak için kollarımızı,
Çünkü her ölüm
bizi kurtuluşa daha da yakınlaştırır.

Eyüp'ten bir inşaat işçisi

İZMİR'DE PROLETER DEVRİMCİLER M. SUPHİ VE 14. YOLDAŞINI ANDI:

MUSTAFA SUPHİ'LER ÖLMEDİ

Mustafa Suphi yoldaşımızın katledilişinin yıldönümünü biz proleter devrimciler de andık.

Devrimci derneğimizde 200 kişiyi aşkın yoldaşla gecenin önemini vurgulayarak, enternasyonal marşının bayrağının altında Mustafa Suphi ve yoldaşlarını andık.

Gece bir burjuvazi şenliği değil, proleter canlılık içinde geçen ve 200 kişiye güç katan bir toplantı oldu.

Çok eski bir TKP'li yoldaşın geceye güç ve canlılık vermesi, genç kuşaktan bizlerin halkın devrim mücadelesine olan inancımızı pekiştirdi.

Geceye diğer siyasi görüşten arkadaşlar da katıldı.

Devrimci proleteryanın mücadelesine olan inancın yüceliğini ve içten kıvancını bize kavratan yılların devrimcisi, işkenceler altında bu mücadeleyi vermiş eski TKP'li yoldaşın gücü bize güç verdi.

Mustafa Suphi yoldaşın çeşitli yönleri anlatıldı. Kâzım Karabekir'in provakasyonları dile getirildi. Gecede Mustafa Suphi'nin yılmaz savaşçılığı gerçekten bizlere önder oldu.

Emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme, sosyal-faşizme, karşı mücadelenin, Mustafa Suphi'nin yolunun bütün proleter devrimcilerin yolu olduğu belirtildi.

Gecenin canlılığı, caddelerde devrimci marşlarla devam etti.

Böyle gecelerin devrimci bir gelenek haline gelmesinin önemini bütün proleter devrimci arkadaşlara vurgularız.

Mustafa Suphiler ölmediler.

Yaşasın 3 enternasyonalin kızıl yolunda yürüyen Mustafa Suphiler ve TKP.

Kahrolsun İ. Bilen'in Sosyal faşist TKP'si. Kahrolsun Sovyetler'in sosyal-faşist iktidarı.

Halkın Yolu görüşünü benimseyen bir grup proleter devrimci İZMİR

"BİZ SUPHİ'NİN YÜRÜDÜĞÜ YOLDAN YÜRÜYORUZ"

İstanbul, Ankara, İzmir ve İslahiye'de yapılan toplantılar da Mustafa Suphi ve 14 yoldaşı anıldı. Bu toplantılarda Mustafa Suphi'nin fikirleri ve mücadelesi anlatıldı. Toplantılara katılan binlerce yurtsever Mustafa Suphi'nin yolundan yürüyeceklerine and içti. Toplantılar, geçmiş proleter devrimci mirası yoketmeye çalışan modern revizyonistlere karşı güçlü bir cevap oldu ve binlerce devrimcinin geçmiş proleter devrimci mirasa kararlılıkla sahip çıktığını gösterdi.

6 şubatta İstanbul Tepebaşı'nda Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği dergilerinin görüşlerini savunan devrimciler Mustafa Suphi ve yoldaşlarının, katledilmesinin 56. yılında bir anma toplantısı düzenlediler... 3000'ü aşkın devrimcinin katıldığı toplantıda bütün devrimci gazetelerin görüşlerini benimseyen devrimciler Mustafa Suphi ve yoldaşlarının mücadelesini TKP'nin geçmiş mücadelesini nasıl değerlendirdiklerini anlattılar.

Halkın Yolu'nun görüşlerini benimseyen bir arkadaş, TKP'nin III. Enternasyonalin bir kolu olarak kurulduğu ve mücadele etmedeki yiğitliğini, TKP'nin 1940'larda bir burjuva aydın partisine dönüşene kadar esas olarak bolşevik bir parti olduğunu söyledi 50'lerde oportünist çizginin hâkimiyeti ve tasfiyesinin temelinde yatan en temel hatasının Marksizm-Leninizmin ülke koşullarına uygulamada başarısız kaldığını belirtti ve kısaca TKP'nin en temel iki hatasını,köylü meselesi ve milli meseledeki hatalarını anlattı. Bugün proleter devrimci hareketin TKP'ye sahip çıkma temelinde onun hatalarından dersler çıkararak yolumuzu aydınlatması gerektiğini belirtti. Geçmişi eleştirmede inkârcı ve yargılama tavrının küçük burjuva idealist bakış açısının ürünü olduğunu, geçmişin proleter devrimci sorumlulukla yaklaşarak incelenmesi gerektiğini, uzak geçmişten elimizde pek az belgenin bulunduğunu söyledi.

Halkın Birliği'nin görüşlerini savunan arkadaş konuşmasında Mustafa Suphi'ye sahip çıkarak daha sonra TKP'nin oportünist bir parti olduğunu söyledi.

Halkın Kurtuluşu görüşlerini savunan arkadaş konuşmasında, Mustafa Suphi ve yoldaşlarının yiğitlik ve cesareti dışında geçmiş komünist harekete sahip çıkılacak başka bir şey bırakmadı. Geçmişi yargılama tavrını sürdürerek, yakın geçmişin hatalarını da geçmiş komünist harekete yükledi.

Gerici tekkeci eğilimlerden kurtulamayan Halkın Sesi dergisi toplantının düzenlemesine katılmadı. Ancak toplantı sonunda Halkın Sesi'nin görüşlerini savunan devrimciye de söz verildi.

Halkın Gücü'nün görüşlerini savunan arkadaş konuşmasında TKP'nin Mustafa Suphi'den sonra revizyonist bir parti olduğunu ileri sürecek kadar ileri gitti.

FAŞİSTLER YİĞİT DEVRİMCİ ALİ RIZA YERLİ'Yİ KATLETTİLER

Yürekler bir, canlar tek ses oldukça karşı devrim saldırıya geçiyor.

Ali Rıza Yerli, 22.1.1977 cumartesi günü, saat 14.30'da bir arkadaşıyla beraber şehrin en kalabalık ana caddesinde gezerken 5-6 kişilik bir faşist grup tarafından etrafı çevrilerek şişlendi. Ve kaldırıldığı hastahanede öldü. Katil Ömer Gündeşli ve Süha Arkın cinayeti işledikten sonra ortadan kayboldular.

Rıza arkadaşımız, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve faşizme karşı mücadele eden Halkın Sesi'nin görüşünden bir arkadaştı.

Onu tanıyan arkadaşlar eylemlerde, pratikte mücadeleden kaçmayan, dürüst olarak anlatıyorlar. Mücadeleci, proleter karar lılığı, onun şehit edilmesi için yeterlidir.

24.1.1977 günü Ali Rıza Yerli'nin cenazesi Manisa Devlet Hastahanesinden alınarak, 5-6 bin kişilik bir kitle tarafından törenle kaldırıldı. Törende halkımızın faşist katillerden hesap soracağını ve katillerin bulunması istendi.

FAŞİST CİNAYET ŞEBEKELERİ ZEKİ ERGİNBAY'I KAÇIRARAK ÖLDÜRDÜLER

MİT ve siyasi polis içinde yuvalanmış, faşistlerle elbirliği yapan faşist cinayet şebekeleri, Zeki Erginbay arkadaşı kaçırarak öldürdüler. Zeki Erginbay arkadaş, 12 Mart askerî faşist diktatörlüğünün işkence odaları ve hapishanelerinde teröre ve zulme boyun eğmedi. 12 Mart öncesinde Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçilerine karşı mücadele ederek halka hizmet etti. Af kanunundan sonra hapisten çıktığı dönem, sosyal emperyalizmin 5. kolu "TKP"nin ideolojik kargaşadan yararlanarak, tek tek kişilerden çeşitli kitle örgütlerine kadar el atmaya çalıştığı bir dönemdi. Zeki Erginbay arkadaş, bu sahte ve karşı devrimci kişileri tanıdı.Onlarla birlikte halka hizmet edilemeyeceğini gördü. Bu noktada Rus emperyalizminin 5.kolu TKP' nin borozanı "Bizim Radyo",Zeki Erginbay dahil birçok kişiyi CIA ajanlığı ile suçlamaya başladı.

Zeki Erginbay arkadaşın mücadele tecrübesi ve ölümü bir yandan faşist cinayet şebekelerinin zulüm ve cinayetlerini gözler önüne seriyor, öte yanda Rus emperyalizminin 5. kolu TKP'nin karşı devrimci halk düşmanı karakterini gösteriyor.

Halkın Yolu, yakın zamana kadar kendisinin de sürdürdüğü küçük burjuva inkârcı tutumuyla,idealist bakış açısıyla mücadele etmeye devam edecektir. Aynı zamanda TKP'ye sahip çıkma temelinde, gelecekteki hatalardan kaçınmak için geçmişi eleştirmek ve bugünkü zaaflarımızı aşmak için olumsuzluklarından da öğrenmek hayati önemdedir. TKP'ye bu temelde sahip çıkılmadıkça, onun devrimci mirasını bugünkü mücadelemize mal etmek mümkün değildir. Halkın Yolu, TKP'yi böyle ele almayan anlayışlara karşı da mücadele edecektir.

TÖB-DER, TÜM-DER VE TÜTED'E ÖZGÜRLÜK

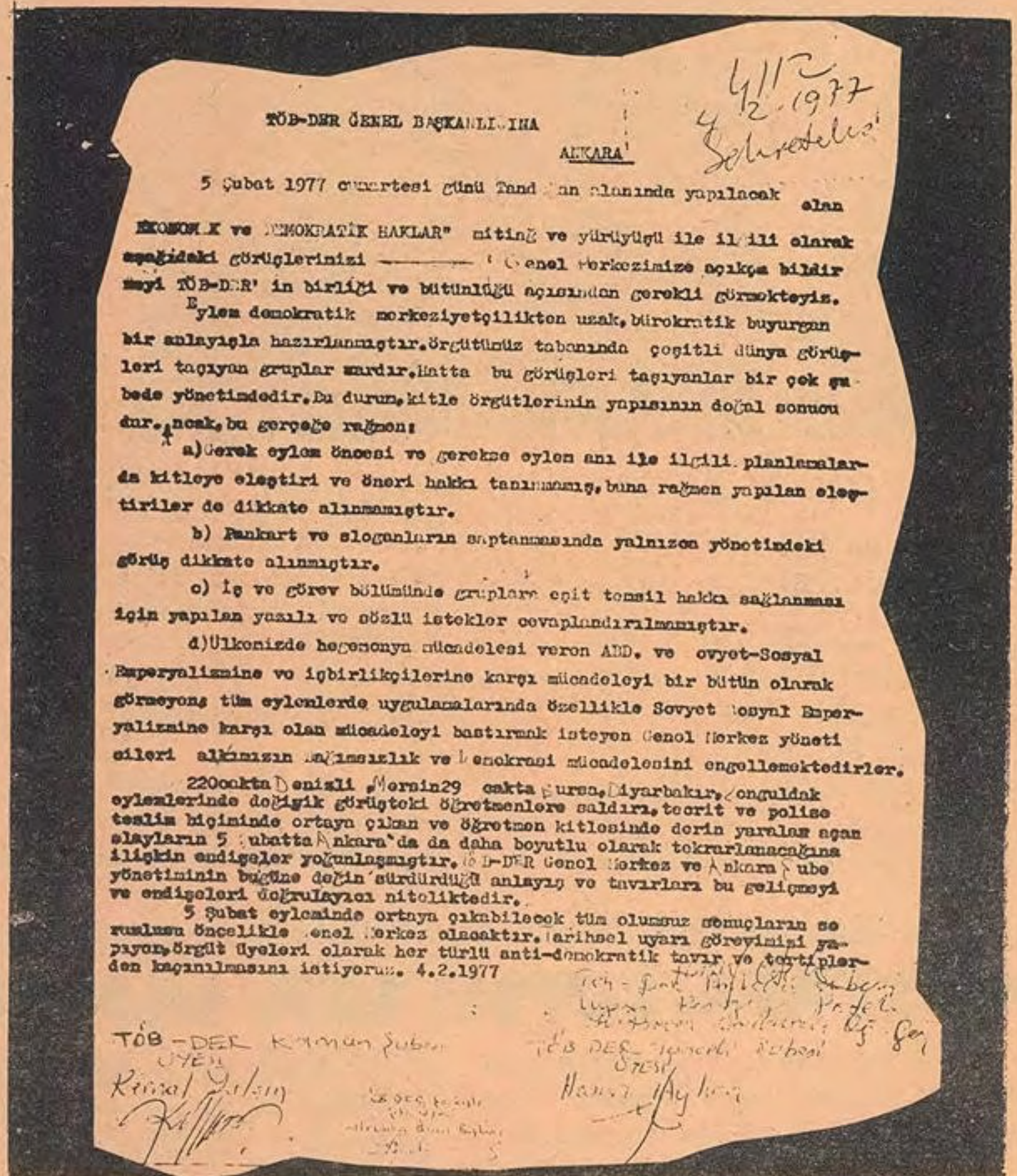
Denizli, Mersin, Diyarbakır, Bursa ve son olarak da Ankara mitinglerinde TÖB-DER, TÜTED ve TÜM-DER yönetimlerine çöreklenen revizyonistler, yurtsever devrimci öğretmenlere ve memurlara azgınca saldırdılar. Özel olarak hazırlanmış sopalarla donanmış, silahlı beslemelerini, yurtseverlerin üzerine saldılar. Ülkemizi yağmalama ve hegemonya altına almak için dişlerini bileyen Rus sosyal emperyalizminin sadık hizmetkârı bu revizyonistler, çeşitli milliyetlerden ülkemiz halkının iki süper devlet ve işbirlikçilerine, her geçen gün güçlenen ve yaygınlaşan mücadelesi karşısında, şaşkına dönüyorlar, ve azgınlaşıyorlar. İşte bu yüzden onlar, devrimci sloganları haykıran, binlerce öğretmeni, memuru, yurtsever kitleyi Ankara mitingine, almamaya çalıştılar, yurtseverleri polise ihbar ederek, polisi ve bir avuç beslemelerini, devrimci TÖB-DER şubeleri pankartları altında yürüyüşe katılan kitleye saldırttılar. Onlar, TÖB-DER üyelerini bile mitinge almayacak kadar ileri giderek despotluklarını açıkça sergilediler.

Şimdi bu revizyonist despotlar, faşistlerle ve reformistlerle kolkola, televizyonlardan radyolardan ve burjuva basınının sayfalarından yurtseverlere hakaretler yağdırmakta, utanmazca yalanlar söyleyerek "mitinge bir grup bozguncu saldırdı" diyorlar. Gerçekler gizlenemez. Binlerce yurtsever bir grup bozguncu değildir, aksine olayları yaratanlar, bağımsızlık ve demokrasi için mücadele eden öğretmenlere, memurlara, işçilere, öğrencilere azgınca saldıran bir avuç revizyonist despottur. Bu sayfada yayınlanan, yurtsever devrimci öğretmenlerin miting öncesinde TÖB-DER genel merkezine gönderdikleri, revizyonist despotların sosyal-faşist karakterini ortaya koyan ve onları, yurtseverlere saldırmaktan vazgeçmeleri için uyaran belge, gerçeği açıkça ortaya koyuyor.

Yurtsever öğrenci kitlesine polisle birlikte gözü dönmüşçesine saldıranlar işte bu bir avuç revizyonist despot ve beslemeleridir. Halka azgınca terör uygulayan faşist diktatörlü gün TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜTED'i kapatmasına fırsat hazırlayan işte bu despotlar şebekesidir.

Saldırılar ve yalanlar yurtseverlerin mücadelesini gerilet miyor. Çünkü bu mücadele, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesidir. Bu mücadele, ülkemizi yağmalayan ve iki süper devlete, işlevi emperyalizme hizmet etmek ve halka saldırmak olan faşistlere ve sosyal-faşistlere, karşı mücadeledir. Sosyal-faşizmin saldırıları karşısında kitleler nasıl gerilemiyorsa, yurtsever öğretmenler, memurlar tüm halkımız TÖB-DER, TÜTED ve TÜM-DER'in açılması için yılmadan mücadele edecektir.

KAHROLSUN KİTLE ÖRGÜTLERİNDEKİ REVİZYONİST DESPOTLUKLAR! TÖB-DER, TÜTED VE TÜM-DER'E ÖZGÜRLÜK!

TÖB-DER GENEL BAŞKANLIĞINA

ANKARA

5 Şubat 1977 cumartesi günü Tandoğan alanında yapılacak olan "EKONOMİK ve DEMOKRATİK HAKLAR" mitinğ ve yürüyüşü ile ilgili olarak aşağıdaki görüşlerimizi ——— Genel Merkezimize açıkça bildirmeyi TÖB-DER' in birliği ve bütünlüğü açısından gerekli görmekteyiz.

Eylem demokratik merkeziyetçilikten uzak, bürokratik buyurgan bir anlayışla hazırlanmıştır. Örgütümüz tabanında çeşitli dünya görüşleri taşıyan gruplar vardır. Hatta bu görüşleri taşıyanlar bir çok şubede yönetimdedir. Bu durum, kitle örgütlerinin yapısının doğal sonucudur. Ancak, bu gerçeğe rağmen;

a) Gerek eylem öncesi ve gerekse eylem anı ile ilgili planlamalarda kitleye eleştiri ve öneri hakkı tanınmamış, buna rağmen yapılan eleştiriler de dikkate alınmamıştır.

b) Pankart ve sloganların saptanmasında yalnızca yönetimdeki görüş dikkate alınmıştır.

c) İş ve görev bölümünde gruplara eşit temsil hakkı sağlanması için yapılan yazılı ve sözlü istekler cevaplandırılmamıştır.

d) Ülkemizde hegemonya mücadelesi veren ABD. ve Sovyet-Sosyal Emperyalizmine ve işbirlikçilerine karşı mücadeleyi bir bütün olarak görmeyen; tüm eylemlerde uygulamalarında özellikle Sovyet Sosyal Emperyalizmine karşı olan mücadeleyi bastırmak isteyen Genel Merkez yöneticileri halkımızın bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesini engellemektedirler.

22 Ocakta Denizli, Mersin 29 ocakta Bursa, Diyarbakır, Zonguldak eylemlerinde değişik görüşteki öğretmenlere saldırı, tecrit ve polise teslim biçiminde ortaya çıkan ve öğretmen kitlesinde derin yaralar açan olayların 5 Şubatta Ankara'da da daha boyutlu olarak tekrarlanacağına ilişkin endişeler yoğunlaşmıştır. TÖB-DER Genel Merkez ve Ankara Şube yönetiminin bugüne değin sürdürdüğü anlayış ve tavırları bu gelişmeyi ve endişeleri doğrulayıcı niteliktedir.

5 Şubat eyleminde ortaya çıkabilecek tüm olumsuz sonuçların sorumlusu öncelikle Genel Merkez olacaktır. Tarihsel uyarı görevimizi yapıyor, örgüt üyeleri olarak her türlü anti-demokratik tavır ve tertiplerden kaçınılmasını istiyoruz. 4.2.1977

Yurtsever anti faşist öğretmen ve memurlar haykırıyor

KAHROLSUN REVİZYONİSTLER

TÖB-DER, TÜM-DER VE TÜTED'E ÖZGÜRLÜK

5 şubatta Ankara'da TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜTED tarafından ortaklaşa düzenlenen "Ekonomik ve Demokratik Haklar" miting ve yürüyüşü revizyonistlerin TSİP, TİP, İGD ve Özgürlük Yolu dergisi taraftarlarının hain yüzlerini bir kez daha gösterdi. Olayların tek sorumlusu TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜTED'deki yurtseverleri, demokratları, devrimcileri mitinge almak istemeyen, halkımızın bağrında kök salan ABD ve Sovyet sosyal emperyalizmine ve işbirlikçilerine karşı mücadeleyi önlemek isteyen iş birlikçi sosyal-faşistler dir.

Kitle örgütlerinin ve gelişen halk hareketlerinin başına her türlü düzenbazlıkla çöreklenebilen revizyonistler sosyalist maskelerinin düşeceğinden korktukları için meydanlara toplanan binlerce anti-faşist, yurtsever halkın etrafını, polisle işbirliği yapıp kordon altına alıp, devrimcileri ne pahasına olursa olsun, sindirmeye, kitleleri koyun, kendilerini çoban yapmaya çalışıyorlar. Faşistlerin nasıl zora başvurmaktan başka bir çaresi yoksa "sosyalist" maskeli devrim düşmanı sosyal-faşistler de aynı yöntemle devrimcileri bastırmaya çalışıyorlar.

Geçici olarak sahte devrimcilerin yönetiminde bulunsa bile; faşist diktatörlüğü huzursuz eden, içinde yüzbinlerce ilerici, yurtsever öğretmen, memur, teknik eleman barındıran TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTED bu olay bahane edilerek ve, vebali devrimcilerin sırtına yüklenmek istenilerek kapatıldı.

Sosyal faşistlerle, faşist vali devrimcilere karşı aynı ağzı kullanıyorlar. Sosyal faşistlerin devrimcileri dağıtamadığı için polisi ve valiyi eleştirirken faşist yüzleri bir kez daha görünüyor.

Ama ABD emperyalizmine ve dünya sahnesine yeni çıkan Rus sosyal emperyalizmine ve onların işbirlikçileri faşistler ve sosyal-faşistlere karşı mücadeleyi yükselten, geçmişteki maceracılığı ve çeşitli çocukluk hastalıklarını aşan devrimciler her türlü yalanı sahte kârlığı ve zorbalığı yıkarak geniş halk yığınlarıyla birleşeceklerdir.

Bir avuç sahtekâr, sosyal-faşistin maskesi düşürülerek, güneşin balçıkla sıvanamayacağı bir kere daha doğrulanacaktır.

YURTSEVER ANTİ-FAŞİST ÖĞRETMENLER

BİR AVUÇ SOSYAL-FAŞİST BESLEME YURTSEVER ÖĞRETMEN VE MEMURLARA ELLERİNDEKİ BU SOPALARLA SALDIRDI

YAŞASIN YURTSEVER ANTİ-FAŞİST ÖĞRETMENLERİN MÜCADELESİ!

Rus sosyal emperyalizminin, hizmetkârı sosyal-faşist Gültekin Gazioğlu'nun "Maocu komandolar" diyerek utanmazca saldırdığı yurtsever anti-faşist öğretmenlerin mücadelesini hiçbir güç engelleyemeyecektir. Yurtsever, anti-faşist öğretmenler "Bağımsız ve Demokratik Türkiye" mücadelesini yılmadan yükseltecek lerdir. İşte yurtsever anti-faşist öğretmenlerin Ankara mitinginde açıkladıkları görüşlerinden bazı bölümler:

Öğretmen Arkadaş;

İstisnasız bütün halkın mücadelede ileri atıldığı bir dönemi yaşıyoruz. Köklü bir devrimci mücadele geçmişi olan öğretmenlerin bu kavgada yeri çok önemlidir. Ülkemiz, başını emperyalist Amerika ve Rusya'nın çektiği yoğun bir hegemonya mücadelesi içindedir. Büyük burjuvazi ve toprak ağalığının faşist diktatörlüğü bir yandan ülkeyi bu zalim emperyalistlere peşkeş çekmekte, diğer yandan halka ve özgürlüğe amansız bir saldırı sürdürmektedir. Devrimci öğretmen mücadelesine bütün gücüyle saldırmaktadır. Sosyal faşizmde Rus emperyalizmine dayanmaktadır. Ülkemizi Rusya'ya peşkeş çekmekte, özgürlük ve bağımsızlığa saldırıda faşist iktidarla birleşmektedir.

(...) Mücadele için birliğe ve güçlü bir örgüte ihtiyacımız olduğu açıktır. Durum bu iken genel merkez yöneticileri ne yapıyor?

Ekonomik, demokratik, meslekî ve özlük haklarımızın alınmasında kitleyi yönlendirememekte dir. Demokratik merkeziyetçilikten uzak bürokratik merkeziyetçi bir tavır almaktadır. Ayrıca örgütümüz tabanında bulunan kendi görüşü dışındaki çeşitli görüşlere baskı yaparak örgüt içi demokrasiyi ortadan kaldırmaktadır. Buna karşı direnen arkadaşları TÖB-DER'den atmakta, faşist iktidara ihbar etmektedir.

Onlar belediyeden aldıkları maaşın yanısıra örgütümüzden 3 bin TL. almaktadırlar. Üstelik ilkokul öğretmenleri Sağlık Sosyal Yardım Sandığından "Çalışma şartlarına uymaksızın" aylık almak istemişlerdir. Bu haksız isteme karşı çıkan yöneticilerden üç üye istifa etmek zorunda bırakılmıştır. Yardım sandığı revizyonistlerce çalışamaz duruma getirilmiştir.

Sürgün ve açıktaki öğretmen arkadaşlara maaş yardımının miktarı ve süresi azaltılırken; Gediğine artırılmış, Genel Başkan odası halıflex, döner koltuklar la döşenmiş ve yeni bir kat kiralanmıştır. Ayrıca örgütün taşınmaz malları satılmak istenmektedir.

Öyleyse:

Bütün öğretmenler Amerikan ve Rus sosyal emperyalizmine, faşizme ve sosyal faşizme karşı birleşelim.

Eğitim ve öğretim hayatının faşistleştirilmesine, sürgünlere ve kıyımlara karşı direnelim.

Can güvenliği için, hayat ve çalışma şartlarının düzeltilmesi için birleşelim.

Örgütümüz TÖB-DER üzerindeki revizyonist hegemonyayı kırmak için birleşelim.

Örgüt içi demokrasiyi mutlak gerçekleştirelim.

Düşmanlarımızı mücadele içinde tanıyoruz

İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİ FAŞİST ve SOSYAL FAŞİST ENGELLERİ AŞAC

Artan hayat pahalılığına karşı, iş ve can güvenliği, sendika hürriyeti için mücadeleye atılan işçiler, faşist diktatörlüğün ordu, polis, jandarmasıyla yüzyüze gelmekte, faşist saldırılara karşı direnmektedir. Bu mücadele sürecinde işçilerin en geri ve en geniş kesimlerinde bile, fabrikayla sınırlı düşünceler ve burjuvazinin aldatmaları yıkılmaktadır. Düşmanların tek tek patronlar değil, kapitalist sınıf olduğunu, devlet ve düzenin onlara hizmet ettiğini görmekte ve elbette kendiliğinden faşist diktatörlük ve ardındaki güçleri değil, MC hükümetini hedef almaktadır. Dayanılmaz hayat pahalılığı ve kazandığı haklarını ortadan kaldıran, yeni taleplerini baskı altında tutan şartlarda işçi sınıfı hareketi yükselmekte, ekonomik mücadelenin sınırlarını aşmakta, ekonomik talepler siyasi taleplerle, reformist talepler devrimci taleplerle içiçe geçmektedir. Mücadele içinde öğrenen, kendiliğinden bilinç kazanan işçiler, patronların onu fabrika içine hapsetme, ayrı milliyet mezhep ve memleketten işçileri birbirine düşman etme, işçileri bölme oyunlarını parçalayarak birliğin gereğini ve mutlak zorunluluğunu kavramaktadır.

Her bir direnişin nasıl bütün fabrikalara yayılan, bütün işçilerde birlik ve direnme azmi uyandıran bir kıvılcım olduğunu bilen patronlar, mücadeleye atılan işçileri ve özellikle önderlerini topluca işten atmaktadır. İşveren örgütleri kara listeler düzenlemektedir. Atılanların yerine fabrikalara faşistleri doldurmaktadır. Bütün halk üzerindeki faşist zulüm, işçilere de iş ve can güvenliği tanımamaktadır.

MHP'li faşistlerin kurduğu faşist sendika konfederasyonu MİSK, eli kanlı faşistlerini fabrikala ra doldurmaya çalışıyor. Fabrikada, tezgâh başlarında bu katillerin tehdidi altında çalışan işçiler, MHP'ye üye olmaya zorlanmakta, bazı fabrikalarda MHP'ye üye olmayanlar işe alınmamaktadır. Devlete bağlı fabrikalardaki faşist kontrol ve plânlar, şimdi bütün fabrikalara yayılıyor. Faşistler aynı zamanda Türk-İş içine ve yönetimine yuvalanarak işçi sınıfının mücadelesini kana boğarak durdurmaya çalışmaktadır.

Örgütlü mücadelenin gerekliliğini her gün daha şiddetle duyan işçilerin sendikalaşma mücadelesi hızla yaygınlaşıyor.

Yıllardır kendilerini patronlara satan sarı sendikalara nefret duyarak birçok yerde Türk - İş'ten çıkarak DİSK'e geçmeye çalışan işçiler, ya da doğrudan DİSK'de örgütlenmeye çalışan işçiler direnişe geçtiklerinde, faşist saldırılara karşı durduklarında görmektedirler ki, DİSK yönetimi onun mücadelesine sahip çıkmıyor. Bununla da kalmayarak bastırmaya çalışıyor, polis karşısında teslim olmasını öğütlüyor, diğer fabrikalarla dayanışmasını engelliyor, kanunlara bel bağlamasını öğütlüyor, fabrikalara faşistlerin dolmasına olanak hazırlıyor. Çünkü, DİSK'in başına çöreklenmiş olan, Rus sosyal emperyalizminin işbirlikçisi sosyal-faşistler - dir. Onlar da tıpkı faşistler gibi işçi sınıfının azılı sınıf düşmanlarıdırlar. Ve işçi sınıfının mücadelesi, onların yüzüne taktıkları "devrimci" maskesini her geçen gün söküp atmakta, işçiler kendi deneyleriyle bu sınıf düşmanlarını tanımaktalar.

İşçi sınıfının DGM'lere karşı genel grevi, sosyal faşistlerin işçi düşmanı yüzünü bir kere daha gösterdi. DGM'lere karşı genel grevi bütün işçiler coşkuyla karşıladılar. "Türk-İş'li, DİSK'li ve bütün işçiler birleşmeli, 15-16 haziranlar gibi olmalı, sokaklara dolup taşmalıyız" derken, DİSK yöneticileri de asıl bundan korktular. Türk-İş Başkanı Halil Tunç, "163. madde de DGM kapsamına girmezse genel greve gideriz"diye işçileri kandıracağını sanarken, DİSK yöneticileri de eyleme taraftar gözüküp aslında daha baştan eylemi bastırmak için ellerinden geleni yaptılar. İşçi sınıfı üzerinde sosyal faşist hegemonyalarını kurup onu kendi fabrikasına hapseden, direnişlerde çevre fabrikalarla yardımlaşmasını engelleyen DİSK yöneticileri, utanmazca, "Taban söz ve karar sahibidir" diyerek sorumluluktan kaçtılar. Ve"DİSK kapatılmasın diye böyle söyledik" diyerek işçileri aldatmaya çalıştılar.

Aslında onlar her fabrikada, genel grevi bastırmaya çalıştılar. Bir çok yerde bilinçli işçiler önderliği ellerine alarak grevi sürdürdüler. Devrimci önderliğin olmadığı fabrikalarda, revizyonistler 1-2 saatlik iş bırakmasıyla işçi sınıfını aldatmaya çalıştılar. İşçilerin direniş azmi karşısında ise, 5 kol. revizyonist temsilciler çıkar yolu kaçmakta buldular. Ve genel grevden sonra işçiler işten atılır, patronlar kara listeler hazırlarken, bizzat DİSK yöneticileri, devrimci işçilerin, işçi önderlerinin işten atılmasından memnun ve destekçi oldular. Zaten onlar bunu sürekli yapıyorlar. Nerede devrimci işçi önderleri varsa işten attırıyor, temsilciyse temsilcilikten alıp kendi uşaklarını işçinin başına dikiyorlar.

Mesele DİSK yöneticilerinin işç i sınıfı hareketine karşı pasif tavrı ya da kayıtsızlığı değildir. Onlar, her devrimci eylemi bastırmada nerede bir devrimci direniş ve kıvılcım varsa onu söndürmede hiç de pasif ve kayıtsız değil, alabildiğine saldırganlar.

İşçi sınıfı bu maskeli sınıf düşmanlarını iyi tanımalıdır. İşçi sınıfının mücadelesini bastırmaya çalışan, yalnızca faşist diktatörlük ve onun ordusu, polisi eli kanlı faşist çeteleri değildir, yalnızca MİSK ve TÜRK-İŞ yönetimindeki Amerikancı faşistler değildir; aynı zamanda DİSK yönetimine yuvalanmış olan sosyal faşistlerdir. Faşistler işçi hareketini kanla bastırmaya çalışırken, onlar işçi hareketini arkadan hançerliyorlar.

Onlar bugünkü militan mücadelesinin işçi sınıfına kendi gücünün büyüklüğünü, tek güvencesinin kendi güçlü kolları olduğunu kavrattıkça, kendi hegemonyalarının çatırdadığını görmekte, azgınlaşmaktalar. Faşistler gibi onlarda biliyor ki, ezilen yığınları yalnızca mücadele eğitir, kararlılığını pekiştirir, yolunu aydınlatır.

İşçi hareketini bastırmaya çalışan sosyal-faşistler, işçi sınıfını kendi Rus sosyal emperyalizmine bağlı, sosyal faşist iktidarları yönünde seferber etmeye çalışıyorlar. Bunun içindir ki, sosyal faşistlerin bir yandan Profilo direnişini bastırırken diğer yandan faşist MC'yi işçi sınıfının mücadelesiyle

TARİŞ'DEN FAŞİSTLER ATILACAKTIR

Yurdun dört bir yanında faşist diktatörlüğün uyguladığı terörün yıldırma girişiminin bir örneği de İZMİR TARİŞ İplik fabrikasında cereyan etmektedir. MHP ve Ülkü Ocaklı faşistler tarafından bir müddet önce ele geçirilen fabrikamızda, o günden bu yana her türlü zorbalığın, baskının günlük olaylar haline geldiğini belirtmek isterim.

Fabrikamızda "çalışan"faşist sürüleri bellerinde tabanca, ceplerinde bıçak, zincir taşıyarak fabrikada dolaşmakta, kendileri gibi olmadığı, yani ırkçı, kafatasçı, patroncu olmadığı için gruplar halinde saldırarak devrimci işçileri yıldırmak, onları birer robot gibi kullanmak istemektedirler. Bu faşist sürüsü kızlara, kadınlara en galiz küfürleri savurmakta, hatta bir defasında olduğu gibi zorla tecavüze kalkışmaktalar. Bu faşist sürülerinin en son bir kaç hareketine değineceğim ve tüm kamuoyu bunları her gün oluyor gibi anlamalıdır. Bir müddet önce Bayraklı'da öldürülen Kâmil Sancak faşistinin cenazesine katılmadığı gerekçesiyle bir kişi cenaze töreninde bağırmadığı gerekçesiyle de 2 kişi komalık şekilde dövüldüler.

Avans, prim, maaş v.s. alındığında Ülkü Ocaklarına yardım makbuzu faşist köpekler tarafından dolaştırılmakta herkesten zorla "yardım" alınmaktadır. Faşist dergiler ve kitaplar zorla satılmakta, okutulmaktadır.

Ve bütün bunlara yepyeni bir şey daha eklendi; sözde Tariş işçisi faşist Kâmil Sancak'a yardım adı altında hiç kimseye sorulmadan para kesildi. Aralık ayındaki toplu sözleşme farklarının ödendiği bordrolarımızı aldığımızda bu olayla karşılaştık.

Halkın Yolu'na bu bordronun bir tanesinin fotokopisini gönderiyorum. Orada da görüldüğü gibi, 1.285.20 lira Kâmil Sancak'a yardım adı altında kesilmiştir. İşte milyonun üzerinde para gaspediliyor, faşistler silahlanıyor, sağa sola saldırılar düzenleniyor... Basında"sağcılarla solcular çatıştı" diye geçiyor.

Ama ne faşist sürülerinin terörü, ne işverenin hile ve tertipleri, ne polisleri, ne jandarmaları, ne paraları, ne de, kendilerinin en büyük destekçisi Amerikan ve Rus emperyalizmi onları kurtaramayacak. Onların gün geçtikçe kokuşan ve çürüyen bu düzeni ayakta tutmaya güçleri yetmeyecektir. Gelecek mutlak bizlerindir.

YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ! TARİŞ'TEN FAŞİSTLER ATILACAKTIR! NE AMERİKA NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

...CAKTIR

MC'yi tehdit ederken, yerine efendileri Rus emperyalizmini güçlendirecek bir hükümetin kurulmasının, sosyal faşist diktatörlük yolunda adımlar atmayı hesaplıyorlar.

Onlar bunu işçi sınıfının proleter devrimci önderlikten yoksunluğundan yararlanarak yapıyorlar. Ama işçi sınıfına bu hedefleri gösterirken dahi, onlar için başta gelen, işçi sınıfının denetim ve hegemonyalarını ellerinden kaçırmamak, bunun dışında en küçük bir mücadeleyi bastırmaktır. Onlar işçi sınıfının mücadeleye atıldığında hegemonyalarının kırıldığını, işçilerin mücadelenin ateşi için de birleşeceklerini biliyorlar. 16 haziranları işçi sınıfı unutmadı. Ama sosyal faşistler de unutmadı. Yeni 16 haziranlar korkusu, onları daha da azgınlaştırmaktadır.

İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİNİN ÖNÜNDEKİ BAŞLICA ENGEL FAŞİSTLER VE SOSYAL FAŞİSTLERDİR

Bütün halka önderlikle devrimi sınıfsız topluma kadar sürdürecek tek gerçek sınıf o-l[illegible] proleterya, bugün merkezi siyasî örgütlenme ve önderlikten yoksundur. Bu durum, onu her türlü burjuva akıma, faşist, sosyal faşist ve reformistlerin kendi çıkarlarının peşine takmasına ve eylemini bastırmasına açık hale getirmektedir. Bugün esas olarak reformist siyasetler hâkim olsa da, işçi sınıfının eylemi ve talepleri, reformizmin çok ötesindedir.

Reformizm, işçi sınıfının devrimci mücadelesini kendi reformist hayalleri peşine takmaya çalışırken, işçi sınıfı mücadelesinin yükselmesi, onun da maskesini açığa çıkarıyor. Halk iktidarı lafını ağzından düşürmeyen Ecevit, işçi sınıfının yükselen mücadelesi karşısında onun gücünü kendinden saklamak i[illegible]n kışkırtıcı ajanlar arama-y[illegible] çalışma barışının bozulduğunu, işçi sınıfına verilen hakların yeterli olduğunu söylemeye başladı.

Profilo'dan bir işçi.

"PROFİLO İŞÇİSİNİN MÜCADELESİNİ, FAŞİST MC DEĞİL, POLİSİ, PANZERİ, JANDARMA DİPÇİĞİ, SÜNGÜSÜ DEĞİL, KEMAK TÜRKLER VE DİSK'İN VE MADEN-İŞ'İN BAŞINA ÇÖREKLENEN SOSYAL EMPERYALİZMİN İŞBİRLİKÇİSİ MEHMET ERTÜRK, HÜSEYİN EKİNCİ, HİKMET ARSLAN VE DİĞER YÖNETİCİLERİ KIRDILAR. İŞÇİ BUNLARI YUTMUYOR, HEPSİNİ NOT EDİYOR, BİR GÜN BUNLARIN HESABINI SORACAKTIR."

İşçi sınıfına hiçbir hak verilmedi, o kendi mücadelesi ile hakkını söke söke aldı. Ve çalışma barışı işçilerin sömürülmesinden başka bir şey değildir. İşçi sınıfı asla böyle bir barıştan yana değildir. Bilinçlenen işçiler artık çok daha iyi görmektedir ki, dişe diş bir mücadele olmadan, bütün emperyalistler ve sömürücüler ortadan kalkmadan, gerçek bir barış olamaz. İşçi sınıfı bunun dışında hiç bir barıştan yana değildir ve mücadelesi, bu demagojilere en iyi cevap olacaktır.

Ve işçi sınıfının ve bütün halkın baş düşmanlarının iki süper devlet, faşist diktatörlük ve sosyal faşizm olduğu bugünkü aşamada, işçi sınıfının mücadelesinin onun birliğinin önündeki başlıca engel, Türk-İş yönetimini ellerinde bulunduran faşistler ve DİSK yönetimine yuvalanmış sosyal faşistlerdir.

Aynı zamanda, Türk - İş ve DİSK içindeki reformistlerin bugünkü esas eğilimi, faşizmle ve sosyal faşizmle uzlaşmadır. Bu durum, onların siyasi temsilcisi olan CHP'nin iki süper devlet ve faşizm, sosyal - faşizmle uzlaşmasından ayrı değildir.

Bu bakımdan faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı mücadele, onunla uzlaşan, onlara karşı mücadeleyi engelleyen reformist sendikacılara karşıda mücadeleden ayrılmaz.

Bugün, Türk-İş ve DİSK tabanında, devrimci işçiler önderliğinde geniş bir muhalefet vardır, örgütsüz bir tarzda yaygınlaşmaktadır.

Başta faşist ve sosyal - faşist olmak üzere tüm sendika ağalarının sendikalardaki hakimiyetlerinin kırılıp, devrimci işçilerin sendika yönetimine gelmeleri için geniş işçi kitlelerini seferber edelim, muhalefeti örgütleyelim.

İş ve can güvenliği, sendika hürriyeti için mücadeleyi yaygınlaştıralım, örgütleyelim.

İşçi sınıfının gelişen ekonomik sendikal mücadelenin devrimci dinamizmini kavrayalım. Sadece sendikalarda örgütlü işçi kitleleri arasında değil, ekonomik örgütlerde henüz birleşmemiş işçi kitleleri arasında da çalışarak yeni yeni işçi kitlelerinin örgütlenmesini sağlayalım. Ekonomik mücadele içinde birleştiğimiz geniş işçi kitlelerine devrimci siyasetimizi mal edelim.

* Toplu işten atılmalara, her faşist saldırıya karşı devrimci direnişi örgütleyelim.
* Faşist saldırılara karşı koyarak, revizyonist teslimiyeti açığa çıkaralım.
* Faşistlerin fabrikalara yerleştirilmesini, yerleştirilenleri temizlemek için her fabrikada komiteler örgütleyelim.
* Faşistlerin, sosyal-faşistlerin ve reformistlerin, işçilerin eylem birliğini engellemek, parçalamak, her bir fabrikayı kendi içine hapsedip hegemonya kurmalarına karşı her bir direnişi destekleyelim, dayanışma grevlerinin, genel grev siyasi grevin gerçekleşmesi için mücadeleyi yükseltelim.

Sosyal faşistlerin tepeden inme hegemonyalarına rağmen, işçi sınıfı öncülerini politik olarak kazanmış değil, reformist siyaset hâkim. Ancak onlar bu yoldaki çalışmalarına hız veriyorlar ve tepeden inme hegemonya onlara geniş bir alan açıyor. Ve sadece DİSK yoluyla değil, İGD yoluyla genç işçileri, İKD yoluyla kadın işçileri örgütlemeye modern revizyonist ideolojilerini yaymaya çalışıyorlar. Öncü işçileri kazanmak için her türlü olanağı hazırlıyor, seminerler, yayınlar ve çeşitli yollarla ideolojilerini yaymaya çalışıyorlar.

Revizyonizmin karşı devrimci propagandasına karşı devrimci propagandayı yaygınlaştıralım.

Ama kendi ideolojisinin işçi sınıfının elinde bir silâh haline gelmesi, her türlü burjuva ideolojisine karşı mücadeleyle, onların etkinliğini yıkarak gerçekleşir. Revizyonist ve reformist, her türlü burjuva ideolojisine, propagandasına karşı işçi sınıfı ideolojisini yaygınlaştırarak, hâkim kılmak için devrimci propagandayı yaygınlaştıralım.

Yiğit Profilo İşçileri :

MADEN-İŞ'TEKİ SOSYAL FAŞİST HEGEMONYAYI YIKACAĞIZ

Maden - İş dergisinin 81.sayısında "Atılan Profilo işçileri konuşuyor" diyerek, revizyonist sendika ağaları kendi dilleriyle konuşarak devrimciler için utanmadan yalanlar söylüyorlar.

Onlara göre "Maocu" dedikleri proleter devrimciler işçi sınıfının kitle örgütü olan DİSK'e saldırırlarmış. Bugün, DİSK'e saldırılıyorsa bu hiç bir zaman tabana olan bir saldırı değildir. DİSK'in yönetiminde çöreklenmiş bir avuç hain, işçi düşmanı revizyonist sendika ağalarına saldırılmaktadır ve onların gerçek yüzlerinin ortaya çıkması işçi sınıfının örgütüne saldırma olamaz. Onlar bunu söyleyerek kendi saltanatlarının devamını istiyorlar. Bunun son örneğini Profilo'da gördük. DİSK'in genel sekreterlerinden Bay Şinasi Kaya direnişte bulunan Profilo'ya geldiğinde ve içeriye girdiğinde, hepimizin gözleri önünde şu sözleri şöyledi: Arkadaşlar gelin siz bu direnişten vazgeçin, aksi halde gece polisler baskın yapacak kimsenin burnunun kanamasını istemiyorum, "Biz sizin haklarınızı yasal yoldan arıyoruz" dedi. Fa-

Devamı sayfa 15'de

SOSYALİST MASKELİ SOSYAL FAŞİSTLERİ SENDİKAMIZIN YÖNETİMİNDEN ATALIM

Türk Demir Döküm'de 1969 yılı öncesi Çam Çelik İş Sendikası varken, işveren nakliyat işlerinde çalışan işçileri müteahhit vasıtası ile sendikasız ve sigortasız olarak düşük ücretle çalıştırıyordu.

1969 yılında yiğit Demir Döküm işçilerinin verdiği şanlı mücadele neticesinde DİSK'e bağlı Maden - İş Sendikasına geçildikten sonra da nakliyat işçilerinin sırtından milyonlar kazanırken, Maden-İş yöneticileri seyirci kalıyordu.

Hak verilmez alınır diyen 65 nakliyat işçisi Demir Döküm'ün temsilcileri yardımı ile DİSK'e bağlı Nakliyat - İş sendikasında örgütlendiler. İşveren olayı duyunca sendikayı istemediğini 65 işçiyi işten attığını söyleyince, nakliyat işçileri direnişe başladı.

Nakliyat İş'in ve işçilerin kararlı tutumları, işvereni deliye döndürerek fabrikayı kapatacağını söyledi. Maden-İş yöneticileri telâşlandı, şaşırdı ve hemen Demir Döküm temsilcileri ile gizli bir toplantı yaptı. Önceleri, "Biz her istediğimizi yaparız, biz olduktan sonra korkmayın hiç kimse sizin yerinize işe alınamaz" diyen Demir Döküm temsilcileri Maden-İş yöneticilerinden aldıkları emirlerle gerçek yüzlerini açığa vurdular. Onlar direnişteki arkadaşlara Nakliyat İş'in sarı sendika olduğunu, önceden bilmedikleri yalanını söylediler. Arkadaşlardan "direnişe devam edilecektir" cevabını alınca, işverenin direnişteki arkadaşların yerine aldığı işçileri temsilcilerde, aynı gün sendikaya üye yaparak direnişi kırmaya çalıştılar. Arkadaşların tepkisi ve kararlı tutumları karşısında işverenin getirdiği faşistlerle işbirliği yaparak işçileri dövme tehdidi ile sosyal - faşist yüzlerini gösterdiler.

6 günlük yiğit direnişten sonra, işveren ve revizyonist Maden-İş yöneticileri gerilediler. 35 arkadaş Nakliyat İş sendikasına 15'i Maden - İş Sendikasına alındı. 15 arkadaşta işten atıldı.

Bu olay bizlere bir kere daha gösterdi ki, bir avuç işbirlikçi revizyonist sendika ağası, sınıf mücadelemiz içerisinde, en büyük engellerden birini teşkil etmektedir.

Büyük öğretmenimiz ve önderimiz olan Lenin, sosyal emperyalistlerin, işçi sınıfı içerisinde burjuvaziye hizmet eden revizyonist sendika ağalarının nasıl yetiştiğini şöyle ifade eder. "Yığından kopmuş, kapitalist rejime kendini oldukça iyi bir şekilde uydurmuş ve bir tabak mercimek için kardeşlerinin davasını satan, yani burjuvaziye karşı savaşta halkın devrimci önderleri rollerinden cayan yüksek ücretli emekçi temsilcileri yetiştirir."

KAHROLSUN SARI VE REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI, DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE, NE AMERİKA NE RUSYA, KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM.

Türk Demir Döküm'deki Nakliyat işçileri.

Okullarda can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünü sağlamanın yolu:

NE BİREYSEL TERÖR NE TESLİMİYET

Faşist diktatörlüğün özellikle öğrenci gençlik üzerindeki terörü son dönemde gittikçe arttı. Demokratik dernekler ard arda kapatılıyor. Faşist çeteler her gün bir-iki yurtsever öğrenciyi katlediyorlar. Polis, öğrenci kitlelerine ve öğretim görevlilerine azgınca saldırıyor. Yüzlerce öğrenciyi sorgusuz sualsiz günlerce gözaltında tutuyor. Faşist işgal altına alınamayan bir çok okul ardarda kapatıldı. Bir yandan da sosyal faşistler öğrenci gençliğin mücadelesini bölmek ve dağıtmak için her türlü araca başvuruyorlar. Sosyal faşist İGD aracılığıyla, öğrenci gençliğin devrimci mücadelesini yoketmeye, öğrenci gençliği sosyal faşist emellerinin peşine takmaya çalışıyorlar. Reformistler de pek aşağı kalmıyor. Onlar, "okulları boşaltalım" diyerek teslimiyetin beyaz bayrağını açıyorlar. Sendika yönetimlerinde de çöreklenen sosyal-faşistler, işçi sınıfının mücadelesinin önüne geçerek öğrenci gençliği en güçlü desteğinden yoksun bırakıyorlar. Yoğunlaşan faşist teröre ve teslimiyet cereyanına, gençliğin bugünkü bölünmüşlüğü ve okulların kapatılması da eklenince, kasım aylarında faşist işgallere karşı yükselen mücadele son bir-iki ayda geçici bir duraklama içine düştü. Bu duraklama geçicidir, çünkü en geniş halk yığınları faşist çetelerin ve polisin can güvenliğini ve öğrenim özgürlüğünü ortadan kaldıran güçler olduğunu gün geçtikçe açıkça görüyor, her yurtseverin ölümünde anaların babaların öfkesi daha da artıyor. Gençlik kitleleri öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği istiyor.

MACERACILIK MÜCADELEDEN KAÇMAKTIR

İşte bu geçici duraklama ortamında doğru devrimci mücadele anlayışına sahip olmayan küçük burjuva unsurlar içinde maceracı eğilimler yeniden boy veriyor, yer yer bireysel terör eylemleri ortaya çıkıyor. Bireysel terör, umutsuzluk demektir, bireysel terör kararlılıkla mücadele etmek yerine, mücadeleden kaçış demektir. Maceracılığa kapılan unsurlar faşist teröre karşı en geniş kitleleri birleştireceklerine ve kitlelerin gücüyle faşist teröre karşı duracaklarına, faşist terör karşısında umutsuzluğa düşüyorlar. Öğrenci ve halk kitlelerinin içten içe yaygınlaşan muhalefetini göremiyor, öğrenci gençlik hareketinin tecrit olması için çabalayan revizyonistlere karşı kararlı mücadele ile en geniş yığınları devrimci mücadeleye seferber etmeye cesaret edemiyorlar.

Sebatlı, kararlı bir mücadeleden kaçarak bireysel teröre yöneliyorlar. Bir kere daha tekrarlayalım: Maceracılık, umutsuzluk, mücadeleden kaçış ve pasifizm demektir.

Bireysel terörizm gençliğin mücadelesine güç katmaz, aksine güç kaybettirir. Geniş kitlelerin öğrenci gençliğe desteğinin zayıflamasına, gençliğin mücadelesinintecrit olmasına ve dağılmasına yol açar. Daha bu eğilimler, mücadelenin faşistlerin istediği alanda sürmesini getırir ki, bu da öğrenci gençliğinin devrimci mücadelesinin düşmanlarına güç sağlar.

Maceracı eğilimler, öğrenci gençliğin can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü mücadelesinin devrimci bir rotada ilerlemesini baltalamaktadır. Bu yüzden maceracı eğilimlere karşı uyanık olmalı, bu eğilimlere karşı kararlılıkla mücadele edilmelidir.

MACERACILIĞIN TECRİT EDİLMESİNİN YOLU FAŞİZME VE REVİZYONİZME KARŞI KARARLI MÜCADELEDEN GEÇER

Bugün maceracı eğilimlerin öğrenci gençlik içinde sınırlı da olsa bir etki alanı bulmasının nedenleri nedir? Maceracı eğilimlerin bir ölçüde etkili olmasına yol açan, revizyonizmdir. Kitle örgütlerinin, işçi sendikaları öğretmen memur örgütlerinin yönetimi gaspetmiş olan revizyonistler bir yandan ezilen kitlelerin mücadelesine set çekmekte, öğrenci gençliğin mücadelesi için hayatî önemi olan geniş kitlelerin demokratik direnişinin yükselmesini ve desteğini engellemektedirler. Revizyonistler ve reformistler "okulları terkedin" gibi gerici önerilerle koyu bir teslimiyet eğilimi yaratmaya çalışmaktadırlar. Gençliğin devrimci mücadelesini karalayarak ve küfürler yağdırarak gençliği tecrit etmeye çalışmaktadırlar. Bu duruma bir de proleter devrimcilerin mücadele içinde işledikleri sağ ve "sol" hatalar ve gençlik hareketini güçlü bir önderlik altında birleştirememeleri eklenince bazı unsurlar umutsuzluğa düşerek maceracılığa kapılmaktadır.

İşte bu yüzden maceracılığı tecrit etmenin yolu, faşist teröre karşı tüm demokratik ve yurtsever güçleri birleştirerek doğru ve militan bir mücadele geliştirmeyi ve revizyonizme karşı kararlı bir mücadele vermeyi "esas" olarak, maceracılığa karşı mücadeleyi böyle bir faaliyetle birleştirmektir.

Devamı sayfa 15'de

İTÜ DEVRİMCİDİR DEVRİMCİ KALACAKTIR!

İstanbul Teknik Üniversitesi, yıllardır demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinin yılmadan, kararlılıkla sürdürüldüğü bir alan olmuştur. Bugünde binlerce öğrencisiyle İTÜ, iki süper devlete, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadele etmekte, demokratik üniversite mücadelesinin bayrağını yüksekte tutmaktadır.

Bu yüzden İTÜ, faşizmin ve sosyal-faşizmin boy hedeflerinden biridir. Faşist saldırganlar geçtiğimiz üç yıl içinde İTÜ öğrencilerine defalarca saldırmışlar, Özer Elmas, Mehmet Ömer, Erdoğan Yalçıngil'i katletmişlerdir. Her seferinde faşist katillere yardımcı olan polis de, İTÜ'de süren mücadeleyi bastırmak için elinden geleni yapmış, sudan bahaneler yaratarak öğrencilerin üzerine saldırmış, sınıflara kadar girmiş, yüzlerce öğrenciyi gözaltına almış, keyfi olarak okulu kapatmıştır.

Faşistlerin ve polisin amacı, İTÜ'nün devrimci sesini susturmak, bunu başaramayınca okulu kapatmaktır. Bu yüzden İTÜ, geçen yılın başından beri, çok kısa dönemler dışında, kapalı kalmıştır. Son olarak polis, Gümüşsuyu binasında öğrencilere saldırmış, dekanı, öğretim üyelerini, memurları coplamış, çok sayıda öğrenciyi bu arada memurları da gözaltına almıştır ve okul 1 Mart'a kadar kapatılmıştır.

Saldırı sırasında gözü dönmüş bir polis, bir bayan öğretim görevlisini coplarken şöyle bağırıyordu: "Siz susun pis komünistler. Bu üniversiteyi bu hale siz getirdiniz. Bundan sonra bizim metodlarımız sökecek, sizin devriniz geçti."

İTÜ öğrencileri faşist çetelerin saldırılarına ve polisin baskılarına karşı direnmektedirler ve direneceklerdir. İTÜ'de öğrenim özgürlüğünü ortadan kaldırmaya yönelik girişimleri boşa çıkaracak. İTÜ'yü açık tutacaklardır. Ama bu mücadelede hatalara yer yoktur. Hatalı tavırlar yurtsever devrimci İTÜ kitlesinin mücadelesini baltalamaktadır. Örneğin, bu öğrenim dönemi başında alınan boykot kararı, uzun süre İTÜ öğrencilerinin dağınık kalmasına ve İTÜ öğrencilerinin mücadelesinin pasifize olmasına, kesintiye uğramasına yol açmıştır. Esas olarak İYÖD'lü arkadaşlar bu boykotun olumsuzluklarını görmeli ve bugün gençliğin mücadelesine hizmet etmeyen bu "sol" tavırlardan vazgeçmelidirler.

Bugün İTÜ'de akademik sorunlar ikinci plâna düşmüştür. İTÜ öğrencilerinin esas hedefleri polisin ve faşist çetelerin İTÜ'den ellerini çekmeleri, İTÜ'de öğrenim özgürlüğünün ve can güvenliğinin sağlanması, sosyal-faşistlerin ihanetlerinin etkisiz kılınmasıdır.

İTÜ öğrencilerinin velileri, can güvenliğinin ve öğretim özgürlüğünün düşmanının faşist çeteler ve polis olduğunun bilincindedirler.

Veliler, İTÜ Veliler Derneğini kurdular. Ve İTÜ öğrencilerine en yakın desteği sağlamaya hazırlar. Son saldırılardan sonra da başta asistanlar olmak üzere birçok öğretim görevlisi kimin can güvenliğinin ve öğrenim özgürlüğünün düşmanı olduğunu artık açıkça görmüştür.

İşte İTÜ'de bugün öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğinin sağlanması için öğrenci - veli -öğretim görevlisi denetimi kurulmalı, yıllardır açılmayan İTÜ yurdu açılmalıdır. Bu talepler etrafında tüm veliler, öğretim görevlileri ve yurtsever öğrenci kitlesi birleştirilmelidir.

Bu mücadelenin öncülüğünü İTÜ öğrencilerinin tek kitle örgütü olan İTÜ-DER yapmalıdır. Ne var ki, yine bazı arkadaşların, yanlış tavırları İTÜ-DER'in mücadelesini büyük ölçüde baltalamıştır. İYÖD'lü ve DGD'li arkadaşlar, İTÜ-DER'e karşı yıkıcı bir anlayışla baktılar ve burjuvaca bir siyaset izlediler. Son olarak da Halkın Kurtuluşu görüşündeki arkadaşlar sekter ve grupçu bir tavır izleyerek İTÜ-DER'i çalışamaz duruma soktular. Bu tavırlar İTÜ öğrencilerinin, mücadelesine değil, İTÜ öğrencilerinin mücadelesini bölmeye ve bastırmaya çalışanlara yaramaktadır.

İTÜ öğrencileri tüm bu hataları aşarak, can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünü sağlamada kararlıdırlar ve mücadelede bir adım gerilemeyeceklerdir.

GENÇLİĞE CAN GÜVENLİĞİ VE ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ! İTÜ'DE VELİ-ÖĞRENCİ-ÖĞRETİM GÖREVLİSİ DENETİMİ! İTÜ YURDU AÇILSIN! YAŞASIN İTÜ ÖĞRENCİLERİNİN DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE MÜCADELESİ!

HALKIN YOLU'NUN BİRLİK ANLAYIŞI (II)

PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİGİ UĞRUNDA ENVER HOCA RUHUYLA MÜCADELEYE ATILALIM

TKP'nin 1940'larda sag oportunizme kayıp, 1950'lerde tasfiye olmasıyla, Türkiye proleteryası devrimcı siyasi hareketini yitirdi. Amerikancı Menderes - Bayar faşizminin azgın terörü altında devrimci proleter gelenek büyük ölçüde tasfiye oldu.

Aynı yıllarda başta SBKP olmak üzere pekçok devrimci proleterya partisini ele geçiren modern revizyonistler dünya çapında karşı-devrimci bir saldırı başlattılar. Başta ÇKP ve AEP olmak üzere Marksist — Leninist partiler ve çeşitli partiler içinde Marksist Leninistler modern revizyonistlerin karşı-devrimci saldırısına karşı devrimci proleteryanın kızıl bayrağını yükselttiler. Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in yolunda kararlılıkla ilerlediler. Emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı mücadelenin en önüne geçtiler.

Bu dönemde ülkemizde Stalinci bir önderlik kurulamadı. Modern revizyonizm ve her türlü burjuva akım devrimci hareket üzerinde etki kurdu.

Proleter devrimci hareketin yeniden dogması kaçınılmazdı

Ancak, Türkiye gibi, birkaç milyonluk sanayi proleteryası ve milyonlarca tarım işçisi ve yoksul köylülüğün olduğu ülkemizde, proleteryanın devrimci siyasi hareketi ergȩ yeniden inşa olacaktı. Yarı-sömürge,yarı-feodal yapıdan kaynaklanan temel çelişmenin çok keskinleştiği 1960-70 yıllarında ülkemizde devrimci demokrat ve yurtsever halk hareketi hızla yükseldi. Bu hareket içinde proleter devrimci filizler doğdu ve işçi sınıfının kendiliğinden hareketinin yükselmesiyle giderek serpilip gelişmeye başladı.

Modern revizyonizmin ve her türlü burjuva akımının devrimci hareket üzerindeki etkisi nedeniyle, proleterya sosyalizmine ulaşmaya çalışan genç devrimciler pekçok engelle karşılaştılar. Kimileri Marksizm-Leninizmle Guevaracılığı kaynaştırmaya çalışarak küçük burjuva maceracı bir yol izledi. Kimileri uluslararası devrimci proleterya hareketinin saflarında yer almaya çalıştı, ancak sağ ve sol zaaflarından arınamadı. Ülkede genel olarak küçük burjuva devrimciliği hâkim hale geldi.

Amerikancı 12 Mart faşizmi şartlarında devrimciler Amerikan emperyalizmine ve faşizme karşı mucadeleyi revizyonist teslimiyet ve yılgınlığa karşı mücadele ile birleştirdiler. Emperyalizme ve faşizme karşı direnme ruhunu temsil ettiler, ve bütün yetersizliklerine ve zaaflarına rağmen iki milliyetten halkımızın emperyalizme ve faşizme karşı direnişinin bir parçası haline geldiler. Amerikancı 12 Mart faşizmi şartlarında geçmiş sol hareketin bütün sahte "kahraman"ları, pek çok "ünlü" önderi hâkim sınıflara teslim bayrağı çekme yarışına girerken, geniş halk kitleleri ve hangi gruptan olursa olsun devrimciler aralarında birleşiyorlar ve ellerindeki bütün imkânlarla devrimci direniş bayrağını yükseltmeye çalışıyorlardı.

12 Mart faşizmi şartlarında kitlelerin faşizme karşı direnişini örgütleyecek M-L bir parti yoktu

Ancak, aralarında önemli farklar olmasına rağmen hiçbir hareket Marksizm - Leniniz min evrensel gerçeğini ülkenin somut durumu na genelinde bile uygulayamadı, işçi sınıfı hareketiyle birleşemedi ve iki milliyetten halkımızın emperyalizme ve faşizme karşı devrimci direnişini örgütleyeme di. Amerikancı faşizmin ağır baskıları altında bütün devrimci hareketler ağır yaralar aldılar. Geniş halk kitleleri emperyalizme ve faşizme karşı derin öfkesine rağmen öndersiz ve örgütsüz kaldı.

Reformcu burjuvazi bu durumdan yararlanarak halk kitlelerinin emperyalizme ve faşizme karşı öfkesini bu düzenin sınırları içinde bir reform hareketi içine hapsetme yönünde önemlı adımlar attı. Sosyal emperyalizmin Türkiye'de hızla yayılmasından yararlanan revizyonistler ise 12 Mart faşistlerinin koltuğu altında yılgınlık şartların dan yararlanarak bir ölçüde de olsa gelişleyebildiler.

Bütün bu olumsuzluklara rağmen,Amerikancı 12 Mart faşizmi, halk kitlelerinin uyanışını engellemeyi amaçlarken bu uyanışı da ha da derinleştirdi. İşçi sınıfının burjuvaziye karşı mücadelesini söndürmeyi amaçlarken, en geniş işçi kitlelerini silkeleyen, uyandıran, siyasete açan bir bunalıma dönüştü. Yoksul köylülüğün toprak ve özgürlük mücadelesini jandarma terörü ve sözde "toprak reformu" ile boğmayı amaçlarken, bu mücadeleyi derinleştiren, geniş köylü kitlelerini uyandıran bir bunalıma dönüştü. 1971'den bu yana işçilerin, köylülerin, sömürü ve baskıya karşı mücadelesi, Kürt milletinin millî zulme karşı mücadelesi, bütün halk sınıf ve tabakalarının emperyalizme,ona bağımlı tekelci kapitalizme ve feodalizme karşı mücadeleleri büyük boyutlara ulaştı. Amerikan emperyalizminin hegemonyasını pekiştirmeye, Amerikancı yerli gericiliğin iktidarını sağlamlaştırmaya yönelik 12 Mart faşizmi bu amaçlarına ulaşamadığı gibi, bütün eski, gerici ve tutucu değer yargılarını yıkan, bütün halk sınıflarını siyasete açan, kırda ve şehirde sınıf mücadelesini alabildiğine şiddetlendiren bir alt üst oluşa dönüştü.

Sınıf mücadelesinin alt üst oluşu içinde güçlü bir proleter devrimci akım dogdu

Gerçi Amerikancı 12 Mart faşizmi şartlarında bütün devrimci hareketler ağır yaralar almışlardı ancak yenilen devrim değil, küçük-burjuva hayallerdi. 1971'den bu yana ülkemizde süren siyasi, sosyal ve ekonomik altüst oluşla işçi sınıfının, yoksul köylülüğün ve tüm halkın kendiliğinden mücadelesinin hızla yükselmesiyle ve 12 Mart yenilgisinden çıkarılan derslerle çeşitli devrimci gruplar içinde sınıf mücadelesi keskinleşti. Dünya çapındaki altüst oluş,uluslararası devrimci proleterya hareketinin gelişip güçlenmesi ve Guevaracı, "orta yolcu" akımların ve Lin Biao'cu akımın tüm dünyada iflas etmesi, devrimci gruplar içindeki sınıf mücadelesini, iki çizgi mücadelesini keskinleştirdi. Altüst oluş şartlarında proleteryanın devrimci ideolojisi, Marksizm-Leninizm en geniş devrimci çevrelere malolurken, proleteryaya yabancı burjuva ve küçük-burjuva devrimci ideolojiler ve düşünceler iflas etti. Darbeci-milliyetçilik, Kemalizm kuyrukçuluğu, revizyonist tezler temeli üzerinde inşa edilen "öncü savaş" teorileri "Eylem her şey, teori hiçbir şey" anlayışı, bireysel terörizm, şemacılık, dogmatizm,sub jektivizm vb. kısa bir sürede önemli darbeler yedi. 1974'den bu yana ülkemizde çeşitli devrimci gruplar içinde dağılmış bir hal de güçlü bir proleter devrimci akım doğdu.

Geçtiğimiz yıllar ülkemizdeki devrimci hareket için bir dönüm noktası olmuştur. Ülkemizde Marksizm - Leninizmin evrensel gerçeğini ülkenin somut durumuna uygulama,işçi sınıfı ve yoksul köylülükle birleşme ve çeşitli milliyetlerden halkımızın iki süper devlete, faşizme ve sosyal-faşizme karşı devrimci mücadelesine önderlik etme doğrultusunda hızla ilerleyen güçlü bir devrimci proleterya hareketi gelişmektedir. Ülkemizde devrimci proleteryanın en üst siyasi bir liğinin yeniden inşa edilmesi artık kaçınılmazdır.

Son yıllarda gelişen bu devrimci proleterya hareketi, ilk başlarda doğal olarak geçmişe ait saflaşmaların ifadesi olan grup yapıları içinde toparlanıyordu. Proleter devrimciler ilk başlarda iki çizgi mücadelesini geçmişe ait grup yapıları içinde sürdürüyorlar, geçmişe ait grup yapıları içinde en geniş çevreleri Marksizm - Leninizme kazanıyorlardı. Bu ilk başlarda hem doğaldı, hem de doğru. Çeşitli gruplar içinde darmadağınık olan proleter devrimci hareketin tek bir devrimci proleterya hareketi içinde birleşebilmesi için, ilk önce, geçmişe ait grup lar içinde iki çizgi mücadelesinin, iç sınıf mücadelesinin yürütülmesi gerekli idi. Çeşitli gruplar içinde burjuva ve küçük-burjuva ideolojiler yıkıldıkça, çeşitli gruplar içinde proleter devrimci gruplar ayrıştıkça bütün proleter devrimcilerin tek bir akım olarak birleşmeleri mümkün olacaktı.Bugün çeşitli proleter devrimci gruplar iç sınıf mücadelesinin sürdürme zorunluluğunun bir gereği olarak haklı ve meşru bir zeminde ayrıdırlar. İç sınıf mücadelesinin bir gereği olan ayrılık, daha güçlü ve sağlam bir birliğin ön şartıdır.

Aşılmış gurup yapıları uzun süre devam ettirilemez

Ancak, geçmiş hatalarını devrimci bir tarzda aşıp, Marksizm - Leninizm doğrultusunda ilerleyen bütün grup ve çevrelerin ayrı grup yapılarını uzun süre muhafaza etme-

leri hem gerici, hem de imkânsızdır. Son yılların altüst oluşu içinde geçmiş saflaşmalar artık yıkılmıştır.

Geçmiş saflaşmaların yol açtığı ve günümüzde devam eden grup yapıları artık aşılmıştır ve objektif tarihi temeli kalmamıştır. Çünkü, mevcut grupların hiçbiri geçmişte öteki gruplardan proleter devrimci çizgiyi temsil ederek ayrılmadı. Halkın Yolu ve Halkın Kurtuluşu taraftarları Halkın Birliği ve Aydınlık taraftarlarından ayrılırken proleter devrimci çizgiyi temsil etmiyorlar, revizyonizmle ittifak kuran Guevaracı küçük-burjuva devrimci bir çizgiyi temsil ediyorlardı. Bu ayrılık, bu saflaşma artık aşılmamış mıdır? Bu saflaşma temelinde küçük-burjuva devrimci bir hareketten başka ne inşa edilebilir? Halkın Yolu taraftarlarıyla Halkın Kurtuluşu taraftarlarını geçmişte ayıran, Guevaracı çizginin farklı yorumlarıydı. Bu ayrılığın objektif zemini kalmış mıdır? Aydınlık ve Halkın Birliği taraftarları arasında geçmişte ayrılıkla sonuçlanan ideolojik mücadele, proleter devrimci bir akım mı doğurdu, yoksa biri revizyonizm temelinde yükselen, öteki revizyonizme karşı çıkma temelinde yükselen iki "sol", küçük-burjuva devrimci akım mı? Kürt Marksist - Leninistleri esas olarak burjuva milliyetçiliğine karşı mücadele sürecinde oluşmadı mı? Bütün bu akımların sınıf mücadelesinin alt üst oluşu içinde ve 71 yenilgisinden çıkardıkları derslerle bugün kendiliğinden ulaştıkları birlik noktaları geçmişteki ayrılık noktalarından nitelik olarak farklıdır. Yüzü proleter devrimci geleceğe değil de, küçük-burjuva devrimci geçmişe dönük ne varsa silip süpüren ve geçmişe ait saflaşmaları altüst eden proleter devrimci akımın, temelini geçmiş küçük-burjuva devrimci saflaşmalarının oluşturduğu mevcut grup yapılarını da silip süpürmesi kaçınılmazdır. Çeşitli küçük-burjuva devrimci kaynaklardan gelip, proleter devrimci doğrultuda ilerleyen bütün grup ve çevrelerin tek bir devrimci proleterya hareketi olarak birleşmeleri kaçınılmazdır. Küçük-burjuva devrimci çizgide ötekilerden ayrılmış gruplardan hiçbiri geleceği temsil ettiğini öne süremez. *Geleceği temsil eden* çeşitli gruplar içinde darmadağınık olan proleter devrimcilerin mutlaka ulaşacakları *bir üst düzeyde birliktir.*

Kaldı ki, bugün ülkemizde geçmişten beri proleter devrimci çizgiyi temsil eden bir akım olsaydı bile durum değişmezdi. Çeşitli kaynaklardan gelip proleter devrimci doğrultuda ilerleyen pek çok akımın olduğu bir ülkede geçmişten beri proleter devrimci çizgiyi temsil eden bir akım -eğer varsa- bu durum, o akıma sadece daha büyük sorumluluklar yükledi. Yoksa tekkeci bir tutumla ayrı yapısını devam ettirme imtiyazını değil. Leninist tutum birlik uğruna en kararlı mücadeleyi yürütme tutumudur. Proleter devrimci hareket devrimin dolambaçlı yollarında en kararlı bir mücadele sürecinde inşa edilir. Gerçeklere gözler kapanarak, "inşa ettim" diyerek değil. Neden Lenin ve Iskra grubu hemen ayrı bir inşaya yönelmediler de RSDİP'in 1903 kongresinde sosyal-demokrat olduğunu ileri süren bütün çevreler, hattâ ekonomistler ve Bund'çular da katıldı. Kaldı ki, bugün ülkemizde mevcut gruplardan hiçbiri Lenin'in Iskra grubuna tekabül bile etmemektedir. Bugün ülkemizde proleter devrimci hareketin gelişme düzeyiyle, işçi sınıfının uyanışıyla ve tüm çalışan halk kitlelerinin devrimci uyanışıyla orantılı, güçlü bir birleşik devrimci proleterya hareketinin inşa edilmesi uğruna en kararlı mücadeleyi yürütmeyen bir akım, geçmiştenberi, devrimci proleter çizgiyi temsil etmek bir yana, günümüzde bile devrimci proleter yönü zayıf bir akımdır.

Bugün ülkemizde proleter devrimci kamptaki hiçbir siyasi hareket öteki proleter devrimcilerle birleşmedikçe varlığını uzun süre proleter devrimci çizgide devam ettiremez. Ya öteki proleter devrimcilerle birleşir ve böylece objektif olarak aşılmış yapısını bir üst aşamaya çıkarır, ya da proleter devrimci çizgiden sapar.

Birlige gurupların zorlama sınırlarını aşan bir ideolojik mücadele sürecinde varılacaktır

Her proleter devrimcinin görevi, grupçuluğu yıkarak proleteryanın birleşik devrimci siyasi hareketini yaratma yönünde en kararlı bir mücadeleyi yürütmektir. Nasıl ki, kitleler arasında proleter devrimcilerin etkisini artırma yönünde sürekli mücadele etmeyen bir kişiye proleter devrimci denmezse, grupçuluğu yıkma ve proleteryanın devrimci birleşik siyasi hareketini yaratma yönünde kararlılıkla mücadele etmeyen bir kişiye de proleter devrimci denemez. Bu meselenin bir yönüdür. Meselenin bundan ayrılmayacak bir başka yönü de, yanlış görüşleri yıkmak, devrimci proleter görüşleri hâkim kılma yönünde en kararlı bir ideolojik mücadeleyi yürütmektir. Birliğe ulaşmanın tek bir proleter devrimci yolu vardır: En kararlı bir ideolojik mücadele. Tersi ilkesiz birlik cephesi anlayışıdır. Marksizm - Leninizm tektir. Proleter devrimciler birlik uğruna ilkelerden taviz veremezler. Çünkü teori eylem klavuzudur. Birlik uğruna yanlış görüşlerle uzlaşmak, pratikte sınıf uzlaşmasından başka bir sonuç vermez. Marksizm - Leninizm temelinde ulaşılmayan bir birlik, kof bir birliktir, yeni ayrılıklara gebedir.

Bugün çeşitli proleter devrimci gruplar arasında önemli görüş ayrılıkları var. Bu görüş ayrılıkları ideolojik mücadele sürecinde giderilmeksizin birliğe ulaşılamaz. Halkın Yolu, Aydınlık dergisinin burjuvaziyle uzlaşma eğilimi ile birleşmeyecektir. Halkın Yolu, ideolojik mücadele sürecinde Aydınlık dergisinin burjuvaziyle uzlaşma eğilimini yıkarak bu dergi ve bu dergi taraftarı proleter devrimcilerle birleşecektir. Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu gazetesinin revizyonizmle (yani revizyonist burjuvaziyle) uzlaşma eğilimiyle birleşmeyecektir. Halkın Yolu ideolojik mücadele sürecinde, Halkın Kurtuluşu gazetesinin revizyonizmle uzlaşma eğilimini yıkarak, bu gazete ve bu gazetenin taraftarı proleter devrimcilerle birleşecektir. Birlik uğruna en kararlı mücadele, aynı zamanda yanlış görüşleri yıkma yönünde en kararlı bir ideolojik mücadele demektir.

Ancak, ideolojik mücadeleyi aşılmış grup yapılarını ayakta tutma aracına dönüştüren eğilimlerin önünde boyun eğilebilir mi? "İdeolojik uzlaşmalara hayır" Leninist ilkesinin ardına gizlenerek proleter devrimci gruplar arasında küçük-burjuva rekabetini sorumsuzca körükleyen tekkeci gerici cereyanla Leninist ideolojik mücadele arasında hiçbir yakınlık yoktur. Bugün ülkemizde ideolojik siyasi çizgi meselelerine aslında hiç önem vermezken, çıkmakta olan çeşitli proleter devrimci yayın organlarını bile incelemek gereği duymazken, "ideolojik mücadele" adı altında, küçük-burjuva rekabetçiliğini körükleyen sorumsuz eğilimler hayli etkilidir. Bu nedenle, ideolojik mücadelenin önemini vurgulamak yanında, ideolojik mücadelenin nasıl yürütülmesi gerektiği üzerinde durmak gerekir.

Bugün ülkemizde ideolojik mücadelenin doğru ve etkili bir şekilde yürütülmesinin önündeki en önemli engel, ideolojik mücadelenin mevcut proleter devrimci gruplar arası bir mücadele olarak sınırlanmasıdır. Bugün ülkemizde proleter devrimci bir akım ve çeşitli sapmalar yok. Bugün ülkemizde çeşitli kaynaklardan gelen proleter devrimci çeşitli gruplar var. Bu gruplar farklı kaynaklardan geliyorlar ve revizyonist ve küçük-burjuva geçmişlerini aşma yönünde farklı süreçlerden geçtiler. Bazı gruplar içinde iki çizgi mücadelesi daha şiddetli sürdürüldü. Bu nedenle, bazı gruplar kendi içlerindeki alt üst oluşu içinde geçmiş revizyonist ve küçük-burjuva çizgilerinden daha köklü bir şekilde arındılar. Bazı gruplar içinde ise sınıf mücadelesi yeterince keskinleşemedi yada bastırıldı. Bu nedenle bu gruplar, geçmiş revizyonist ve küçük-burjuva çizgilerinin kalıntılarını ötekilerden daha fazla koruyorlar. Ama bütün bu farklılıklara rağmen hiçbir grup ötekilerden nitelikçe farklı değil. Hiçbir grup Marksizm - Leninizm - Mao Zedung düşüncesini ülkenin somut pratiğine uygulama yönünde öteki gruplardan nitelikçe farklı bir adım atmış değil. Hiçbir grup, küçük-burjuva aydın yapısını aşıp yoksul köylülükle ittifak halindeki devrimci işçi sınıfı hareketi haline gelme doğrultusunda öteki gruplardan nitelikçe farklı bir adım atmış değil. Ve bütün gruplar uluslararası devrimci proleterya hareketinin temel ilkelerini ve genel siyasetini genelinde savunuyorlar. Mevcut grup yapıları ise proleter devrimci çizgide bugün savunulan farklı görüşler temelinde değil, dünün revizyonizmle içiçe küçük-burjuva devrimci çizgide oluşmuş grup yapılarıdır.

Bu şartlarda ideolojik mücadelenin doğru ve etkili bir şekilde yürütülebilmesinin şartı, ideolojik mücadelenin artık objektif olarak aşılmış grup yapılarının zorlama sınırları aşılarak yürütülmesidir. Bugün proleter devrimci harekette iki çizgi mücadelesi bir grupla öteki gruplar arasında yansımıyor, günümüzde iki çizgi mücadelesi Halkın Birliği, Aydınlık, Halkın Kurtuluşu, Kürt Marksist - Leninistleri ve Halkın Yolu taraftarları arasındaki proleter devrimcilerle esas olarak sağ oportünist, bunun yanında "sol" oportünist eğilimler arasındaki mücadelede yansıyor. Kim ki, ideolojik mücadeleyi mevcut gruplar arasındaki küçük-burjuva aydın rekabetine dönüştürür, o, ideolojik mücadeleden korkuyordur, ideolojik mücadele sürecinde yaratılacak devrimci proleterya hareketinden korkuyordur.

Temele ilişkin konularda farklı görüşler uzlaştırılamaz, ilkelerden taviz verilemez. Proleter devrimci hareket içinde her dönemde sınıf mücadelesine sımsıkı sarılmak gerekir, hareketi ve halk kitlelerini ilerletecek olan budur. Ancak, bütün bunlar başkadır, aşılmış grup yapılarını günümüzde devam ettirmeye çalışmak başka. Farklı görüşler arasındaki sınıf mücadelesi proleter devrimci hareket içinde sürmektedir ve sürecektir. Proleter devrimciler yanlış görüşleri çökertmek ve mümkün olduğunca az kişinın yanlış görüşlerin peşinden gitmesini sağlamak uğruna mücadele etmeliler. Proleter devrimciler yanlış görüşlerin yeni grup yapılarına yol açmasına göz yumamazlar, liberal bır tutumla: "Şu yanlış görüşlerı savunanlar, şurada birleşsin" dıyemezler. Hele yanlış görüşlerın geçmişte kalmış saflaşmalar, aşılmış grup yapıları içinde kemikleşmesine hiç izın vermezler. Yanlış görüşler aşılmış grup yapıları içinde kemikleşirse, bunun sorumlusu sadece yanlış görüşleri savunanlar değildir. İdeolojik siyasi çizgisi doğru olduğu halde bu kemikleşmeye izin verenler daha da çok sorumludurlar. Mevcut gruplar söz konusu farklı görüşler temelinde mi oluştu? Elbetteki hayır. O halde, farklı görüşler, aşılmış grup yapılarının hâlâ sürdürülmesıne paravan yapılamaz.

Bugünkü gruplaşmalar proleter devrimci hareket içindeki sınıf mücadelesi sonucu ortaya çıkmadı. Bugünkü gruplaşmalar, küçük-burjuva devrimcileri arasındaki görüş ayrılıkları temelinde ortaya çıktı. Proleter devrimci hareketın gelişme yonü, farklı kaynaklardan birlige doğrudur. Farklı kaynaklardan gelip, birlik doğrultusunda ilerleyen proleter devrimci hareket içinde sınıf mücadelesi hareketi ilerletecek, proleterleştirecek ve güçlendirecek en önemli silâhtır. Ama bu silâhı kullanabilmek için geçmişte kalmış grupların zorlama sınırlarını aşma kararlılığı gereklidir.

Birlik yönündeki olumlu adımlar tekkeci gerici cereyanın hakim olması ile zayıfladı

'76 yılı başlarında işçi sınıfımız ve çeşitli milliyetlerden halkımız için çok sevindirici bir gelişme vardı. Bütün proleter devrimciler birliğin önemini görüyorlar ve birlik yönünde ilerliyorlardı.

Ancak, yaz başlarında bu ilerleme birden durdu ve hızla tekkeci gerici cereyan proleter devrimci hareket içinde hâkim hale geldi. Bu gerici cereyan proleter devrimci gazetelerde yansımakta gecikmedi. Kısa bir süre önceye kadar uluslararası devrimci işçi sınıfı hareketinden ve ülkemiz işçi sınıfı ve halkından olduğu kadar birbirinden de öğrenmeye çalışan proleter devrimciler arasında "ideolojik mücadele" adı altında tekkeci küfürleşme başladı. Kimi gazete için bir ay önceye kadar "proleter devrimci" saydıkları gazeteler birden oportünist oluyor. Kimi gazete ise bir ay önceye kadar "proleter devrimci" saydıkları akımları birden "devrimci" sayıyordu. Bir ay önce birlik, kısa vadede ulaşılabilir bir hedef olarak görülürken, bir ay sonra birliğin kısa vadede gerçekleşemeyeceğinin anlaşıldığı ilân ediliyordu.

Gerçekte olan neydi? Tekkeci gerici cere yan hâkim hale gelmiş, birlik uğruna zorlu ve kararlı bir mücadele yerine, tekkeciliğin kolaycılığı seçilmişti.

Geçtiğimiz son altı ay boyunca objektif olarak aşılmış grup yapılarının muhafazası için sunî sınır çizgileri yaratma yönün'de olağanüstü bir çaba harcandı. Modern revizyonizme ve modern revizyonizme hizmet eden "ortayolcu" akımlara karşı ideolojik mücadele unutuldu. Her proleter devrimci gazetenin ideolojik plânda baş düşmanı fiilen bir başka proleter devrimci gazete oldu. Kaçınılmaz sonuç, proleter devrimci hareketin nisbî olarak zayıflaması ve modern revizyonizmin, özellikle de objektif olarak ona hizmet eden orta yolcu akımların nisbî olarak hızla güçlenmesiydi.

Tekkecilik gözleri öylesine karartmıştı ki, geçmiş saflaşmaların ve bu saflaşmalar temelinde oluşmuş grup yapılarının uluslararası proleter devrimci çizgiye yaklaşıldıkça objektif olarak aşıldığını ve gericileştiğini, uluslararası devrimci proleteryanın savunduğu temel ilkeler etrafında birleşen bütün proleter devrimcilerin, pratikte sınanan bir ideolojik mücadeleyi esas alarak birlik uğruna azimle ve enginleri fethetme ruhuyla mücadele etmesini savunanlar,baştan beri ideolojik mücadele silâhına kararlılıkla sarıldıkları halde, "ideolojik mücadeleden kaçmak"la suçlandılar. Hem de, bizzat bu suçlamayı yapanlara altı aydan fazla bir zamandır eleştirilmeleri için öneri götürdükleri ve bu konuda talepte bulundukları halde.

Tekkecilik modern revizyonizmin yıkıcı etkilerinin bir ürünüdür

Proleter devrimcilerin bir üst düzeydeki birliğini köstekleyen gerici cereyan herşey den önce, '60'lardan bu yana modern revizyonizmin dünya çapında yol açtığı büyük zararlardan kaynaklanmaktadır. Lenin ve Stalin'in önderlik ettiği SBKP'nin Kruşçev revizyonistlerince modern revizyonist bir par tiye dönüştürülmesinin etkileri öylesine büyük olmuştur ki, az sayıda ülke dışında dev rimci proleterya hareketi büyük darbeler ye miştir. Modern revizyonistler günümüzde de proleter devrimci hareketi parçalamak için umutsuzca çırpınıyorlar. Proleter devrimcilerin revizyonizmin yıkıcı etkilerini altedip, tek bir hareket olarak birleşmeleri sa dece ülkemizde değil, birçok ülkede proleter devrimcilerin en temel görevidir.

Aydın hareketi yapısı tekkeciliği körüklüyor

Modern revizyonizmin devrimci proleterya hareketine verdiği büyük zararlar nedeniyle birçok ülkede proleter devrimci hareket henüz çok gençtir. Proleter devrimci hareketin henüz genç bir hareket olması, aydın ya pısının ağır basması pek çok ülkede ayrılıkçı eğilimleri körükleyen bir etmen olmaktadır. Ülkemizde de bu etmen çok önemlidir. Tekkeci gerici cereyanın temelinde ülkemizdeki proleter devrimci hareketin gençliği ve aydın yapısının ağır basması yatmaktadır. Küçük-burjuva aydın yapısı nedeniyle, proleter sorumluluğu yerine küçük-burjuva rekabetçiliği kolayca hâkim hale gelebilmekte dir.

Proleter devrimci geleneksizlik tekkeciliği körüklüyor

Ancak, öteki ülkelerden farklı olarak Türkiye'de proleter devrimcilerin bir üst düzeydeki birliğinin önündeki en büyük engel, ülkemizde yakın geçmişte proleter devrimci geleneğin olmamasıdır. Bu geleneksizlik tekkeleri güçlendiriyor, birlik uğruna mücadeleyi zayıflatıyor. Bu geleneksizlik ne deniyle, işçi sınıfının ve tüm halkın kurtuluşu uğruna kararlı bir çok proleter devrimci, işçi sınıfının birleşik siyasi hareketini yaratma uğruna aynı kararlılıkla savaşamıyor.

Aydınlık ve Halkın Kurtuluşu saflarındaki tekkeciliğin temelinde sağ eğilimler yatıyor

Genel olarak bütün gruplarda yansıyan tek keciliğin temelinde yukarıda kısaca sıraladığımız eğilimler vardır. Ancak, ülkemizde tekkecilik özellikle Aydınlık ve Halkın Kurtuluşu gazetelerinde yoğunlaşıyor. Tekkeci gerici cereyanın birlikçi eğilimleri en yoğun bir şekilde bastırdığı bu iki gazetenin, aynı zamanda proleter devrimci saflarda sağ eğilimlerin en yoğun yansıdığı iki gazete olması bir rastlantı mıdır? Tekkecilikle bu gazetelerin barındırdıkları sağ eğilimler arasında bağ yok mudur?

Belirleyici olan ideolojik-siyasi çizgidir. Bu ilke her şart altında geçerli bir te mel ilkedir. Bütün proleter devrimci grupların çeşitli hata ve zaaflarının temelinde ideolojik-siyasi zaafları yatmaktadır. Aydınlık ve Halkın Kurtuluşu gazetelerinde tek keciliğin en yoğun yansımasının temelinde de, bu gazetelerin ideolojik-siyasi zaafları yatmaktadır.

Nitekim,ne zaman ki,Aydınlık dergisinde bur juvaziyle uzlaşma eğilimi yeniden güçlendi,bu dergi taraftarları arasındaki birlikçi eğilimler bastırıldı ve tekkeci gerici cereyan hâkim hale geldi. Aydınlık dergisi bağımsız lık mücadelesinde millî burjuvazinin yaklaşımı ile devrimci proleteryanın yaklaşımı arasındaki sınırları belirsizleştirmeye,sos yal-emperyalizme karşı yerli gericiliğin bu süper devlete karşı kesimiyle sınıf uzlaşmasını savunmaya ve uygulamaya başlayınca, bu akım içinde tekkeci gerici cereyan hâkim hale geldi.

Aynı şekilde, ne zamanki Halkın Kurtuluşu gazetesinde revizyonizmle uzlaşma eğilimi güçlendi, bu gazete taraftarları arasındaki birlikçi eğilimler de bastırıldı ve tekkeci gerici cereyan hâkim hale geldi. Halkın Kur tuluşu, sosyal-emperyalizmi sözde baş düşman saymakla birlikte fiilen baş düşmanlardan biri olmadığını savunan bir çizgi izlemeye başlayınca, bu süper devletin uzantısı revizyonistleri yerli gericiliğin içinde görmeyince, revizyonizmle ideolojik plânda uzlaştıkça, baş düşman saydığı faşist MC'ye karşı revizyonist burjuvaziyle sınıf uzlaşmasını savunmaya ve uygulamaya başlayınca, bu akım içinde tekkeci gerici cereyan hâkim hale geldi.

İç sınıf mücadelesinin bastırılması sağ eğilimleri pekiştirdi tekkeciliği güçlendirdi

Bu iki gazete de gerek ideolojik—siyasi plânda sınıf uzlaşması eğiliminin güçlenmesinin, gerekse tekkeci gerici cereyanın hâkim hale gelmesinin temelinde, her iki gazetenin de son yıllarda iç sınıf mücadelesi nin en zayıf geliştiği ya da geliştiği kada rıyla da bastırıldığı gazeteler olması yatmaktadır. İki yıl önce gerek Aydınlık, gerekse Halkın Kurtuluşu saflarında küçük-bur juva devrimci geçmişlerini devrimci bir tarz da aşma yönünde güçlü ve bütün proleter dev rimcileri etkileyip ilerleten bir devrimci akım vardı. Bu iki dergi saflarındaki devrimci atılım ve özeleştiri ruhu Halkın Yolu taraftarlarını çok önemli ölçüde etkilemiş ve geçmiş zaaflarını aşmalarında büyük ölçüde yardımcı olmuştu. Her iki dergi de iç sınıf mücadelesine kararlılıkla sarıldıkları ve iç sınıf mücadelesini derinleştirdikleri sürece proleter devrimci yönde hızla ilerlediler, zaaflarından arındılar ve hızla güçlendiler. Ancak, bu meselenin bir yönüdür. Meselenin diğer yönü her iki dergi saflarına da sınıf mücadelesinin yeterince derinleştirilemediği gerçeğidir.

Aydınlık geçmiş zaaflarının ideolojik-siyasi temeline inmekten kaçındı. Bu derginin açtığı "revizyonizm mikrobunu içimizde yokedelim" kampanyası temele ilişkin sonuçlar vermeden bastırıldı. Revizyonizm mikrobu sosyal-emperyalizme karşı tavır alıp almamakla sınırlandırıldı. Sosyal-emperyalizme karşı olan bir hareket içinde de revizyo nizmin olacağı noktası üzerinde durulmadı. Ve sınıf uzlaşmacılığı ile savaşılmadı. Daha sonra açılan "dar kapıcılığı, subjektivizmi ve dogmatizmi aşma" kampanyası ise ideolojik temele inilmeksizin, sınıf temeline inilmeksizin çalışma tarzındaki bir hata olarak ele alındı ve bu kampanya dar kapıcılığı aşma yönünde hiçbir sonuç vermemekle kalmadı sınıf uzlaşmacılığı eğilimini daha da pekiştirdi. Her iki kampanyada da, hatanın tarihî kökenlerine inilmedi. Aydınlık dergisi herkese öğretmen tavrıyla "ideolojik siyasi çizgi esastır" derken,kendisi bu ilkeyi gözardı etti,sınıf mücadelesinin altüst oluşlarından korktu ve saflarındaki güçlü özeleştiri eğilimini bastırmak için her yola başvurdu.Bu gerici cereyan dergi saflarında önemli ölçüde hâkim hale geldi.

İşte bundan sonradır ki, Aydınlık dergisinin ideolojik-siyasi çizgisinde sağ eğilimler tekrar önemli ölçüde güçlendi.Ve işte bundan sonradır ki, Aydınlık dergisi tek keci gerici cereyana kapılıp adeta kendisini ülkemizde son yıllarda gelişen güçlü pro leter devrimci akımdan tecrit etmek için ça balar hale geldi.

Aydınlık dergisi saflarında sınıf mücadelesini bastıran eğilimlerle, burjuvaziyle uz laşma eğilimi ile, çok güçlü bir cereyan olan tekkecilikle savaşmak bütün proleter dev rimcilerin vazgeçilmez görevidir. Bu dergi saflarında proleter devrimci hareketin (nicel olarak küçük de olsa) hayli önemli bir kesimi toplanmıştır. Hiçbir proleter devrim ci Aydınlık dergisinin olumsuzluklarıyla sa vaşma sorumluluğunu omuzlarından atamaz.Kaldı ki, bütün sınıf mücadelesini bastırma çabalarına rağmen bu dergi taraftarları arasında güçlü bir devrimci özeleştiri potansi yeli hâlâ yaşamaktadır. Bu dergi taraftarları önemli siyasi tecrübelerden geçtiler.Dev rimci özeleştiri eğilimi ergeç Aydınlık taraftarları arasında hâkim hale gelecektir. Her proleter devrimcinin görevi Aydınlık der gisi içinde proleter devrimci çizgi ile bur juvazi ile uzlaşma eğilimi arasındaki sınıf mücadelesinin derinleştirilmesi uğruna müca deleyi güçlendirmektir. Her proleter devrim cinin görevi sınıf mücadelesini bastırma eğilimine ve tekkeciliğe karşı Aydınlık dergisi içinde gelişen devrimci cereyanı güçlendirmektedir. Sınıf mücadelesinin alt-üst oluşu içinde pek çok tecrübeler kazanmayı başarmış olan Aydınlık taraftarlarına kaybedilmiş gözüyle bakan, bu dergi ile öteki proleter devrimci akımlar arasına sınır çekerek görevini yerine getirdiğini sanan anlayış, enginleri fethetme ruhuyla,pro leter devrimci hareketin ilkeli birliği uğruna mücadele etme kararlılığıyla, devrimci proleter sorumluluğu ile taban tabana zıtdır. Biz Aydınlık dergisi saflarındaki sınıf mücadelesini bastırma eğilimi ile, burjuvaziyle uzlaşma eğilimi ile, tekkecilikle sonuna kadar savaşacak ve bu eğilimlerin yıkılması için elimizden gelen çabayı göstereceğiz. Hedefimiz bu sağ eğilimlerin yıkılması temelinde Aydınlık dergisinde ve Aydın lık taraftarı proleter devrimcilerle birleş mektir, yoksa Aydınlık dergisinin ve bu der gi taraftarlarının sağ oportünist bir çizgi de kemikleşmelerini sağlamak değil.

Aydınlık dergisi gibi Halkın Kurtuluşu ga zetesi de revizyonizm temeli üzerinde yükselen küçük-burjuva devrimci geçmişimize kar şı açtığı savaşı yeterince derinleştiremedi. Bu gazete Queveracı "öncü savaşı"na karşı açtığı mücadeleyi, daha çok ülkemizde "öncü savaş" anlayışını özgünleştiren anlayışlarla mücadele ile sınırladı. Kendi geçmişinin özgül yönü üzerine yeterince eğilmedi. Geçmişte bu gazete taraftarları üzerinde reviz yonizmin etkileri üzerinde durmadı.Geçmişte üzerinde çok etkili olan teori düşmanlığıyla, kendiliğindencilikle,"istim arkadan gelsin" anlayışıyla yeterince savaşmadı.Geçmişi ile bugünü arasındaki sınır çizgisini belirginleştirmekten kaçındı. Quaveracı bir çizgi temeli üzerinde proleter devrimci bir çizgi inşa edilemeyeceğini, ülkemizde çeşitli kay naklardan gelen proleter devrimcilerin birliği uğruna mücadele etmedikçe Halkın Kurtuluşu'nun tek başına devrimci proleterya hareketi haline gelemeyeceğini görmezlikten geldi. Aşılmış ve fonksiyonunu tamamlamış, ayrı yapısını aşma yönünde saflarında sınıf

mücadelesini şiddetlendirmek, grupçuluğa karşı savaş açmak yerine, grupçuluğu körükleyerek proleter devrimcilerin birliğine zarar verdi. Halkın Kurtuluşu gazetesinde kendi saflarındaki grupçuluğu yıkmak amacı ile yazılmış tek bir yazı gösterilemez. Küçük - burjuva devrimciliğine karşı en kararlı bir mücadeleyi başlatan Halkın Kurtuluşu, giderek kendi zaaflarına karşı en ürkek proleter devrimci gazete haline geldi. Grupçuluk geleneğinin en köklü olduğu gazete Aydınlık'sa, grupçulukla en az savaşan, başkalarından öğrenmekten en çok korkan gazete de Halkın Kurtuluşu'dur.

Aydınlık dergisinin kendisine yönelttiği ilk eleştirilerle Halkın Kurtuluşu gazetesinde grupçuluk belirleyici hale geldi.Halkın Kurtuluşu ideolojik-siyasi zaaflarıyla savaşmak yerine, kendi içinde sınıf mücadelesini cesaretle derinleştirmek yerine, Mihri Belli revizyonizmi ile ittifak döneminden bu yana hepimizin üzerinde etkili olmuş gerici bir "PDA düşmanlığı"na sarıldı, okun hedefini Aydınlık'a çevirerek, küçük-burjuva rekabetçi eğilimleri körükleyerek iç sınıf mücadelesini bastırdı.

İşte bu noktadan sonra Halkın Kurtuluşu'nun ideolojik siyasi çizgisindeki revizyonizmle uzlaşma eğilimi kökleşmeye başladı. Gerçi son aylarda Halkın Kurtuluşu tek başına faşist MC'yi hedef almaktan vazgeçip iki süper devletle sosyal-faşizmi de hedef göstermeye başlamıştır. Gerçekten Halkın Kurtuluşu saflarında proleter devrimci yönde güçlü bir akım vardır. Ancak halen Halkın Kurtuluşu'nun çizgisine yön veren eğilim revizyonizmle uzlaşma eğilimidir. Ocak '77 içindeki gelişmeler Halkın Kurtuluşu'nun teoride revizyonizmle uzlaşma eğiliminden pratikte, revizyonist burjuvaziyle uzlaşmaya vardığını açığa çıkardı.

Bütün proleter devrimcilerin görevi Halkın Kurtuluşu saflarında proleter devrimci çizgi ile burjuvaziyle (revizyonizmle) uzlaşma eğiliminin arasındaki sınıf mücadelesinin derinleştirilmesi uğruna mücadeleyi güçlendirmektir. Halkın Kurtuluşu taraftarları arasında devrimci, dinamik ve militan bir ruh vardır. Ergeç gözleri karartan grupçuluk yıkılacak, revizyonizmle uzlaşma eğilimi yenilecek, okun hedefini başkalarına çevirip iç sınıf mücadelesini bastırma eğilimi altedilecektir.Halkın Kurtuluşu için de proleter devrimci çizginin zaferi uğruna yürütülecek mücadele aynı zamanda Halkın Kurtuluşu taraftarlarının devrimci, dinamik ve militan ruhunu daha da bileyecek, bu durum bizlerin de zaaflarımızı aşmamıza yardım edecektir. Halkın Kurtuluşu'nu- ideolojik-siyasi sağ eğilimleriyle ve grupçuluğu ile mücadeleyi, bu dergi taraftarlarıyla araya bir sınır çekmekten ibaret gören anlayış, enginleri fethetme ruhuyla, proleter devrimci hareketin ilkeli birliği uğruna mücadele etme kararlılığıyla, devrimci proleter sorumluluğuyla taban tabana zıt dır. Hedefimiz Halkın Kurtuluşu'nun ve bu dergi taraftarlarının sağ oportünist bir çizgide kemikleşmeye itmek değil, bu dergi ile proleter devrimci çizgide birleşmektir.

Pratikte sınanan bir ideolojik mücadeleyi esas alarak birlik uğruna savaşalım

Proleter devrimcilerin birliğinin önündeki esas engeller, birbirleriyle sebep sonuç ilişkisiyle bağlı olan ve daha çok Halkın Kurtuluşu ve Aydınlık dergisinde yansıyan iç sınıf mücadelesini bastırma eğilimi, burjuvazi ile uzlaşma eğilimi ve tekkeci gerici cereyandır. Birliğin önündeki bu engelleri altedebilmek için pratikte sınanan bir ideolojik mücadeleye sarılalım.

İdeolojik mücadeleyi aydın gevezeliğine dönüştürmeyelim. İdeolojik mücadeleyi devrimci proleterya hareketini ve halk devrimini gerçekten ilerleten bir silâha dönüştürelim. Burjuvaziyle ve revizyonist burjuvaziyle uzlaşma eğilimleriyle savaşırken,sınıf uzlaşmasına düşmeksizin en geniş kitlelerle devrimci siyasetimizi onlara gerçek ten mal ederek ve onları örgütleyerek birleşelim. Marksist - Leninist teori en geniş kitlelerle, en başta işçi sınıfı ve yoksul köylülükle devrimci bir tarzda birleşmemizi sağlayan bir rehber olsun.

Devrimci siyasetimizin kitlelerin elinde bir silâh haline geldiğini gördükçe kibirliliğe kapılmayalım. Sadece olumluluklarımızı değil, esas olarak olumsuzluklarımızı görelim. Azla yetinmeyelim. Enginleri fethetme ruhuyla zaaflarımızın üzerine yürüyelim.Mücadelemizin ürünlerini başka proleter devrimci akımların durumlarıyla karşılaştıra - rak kibirliliğe kapılmak yerine, kitlelerin devrimci kabarışıyla karşılaştıralım ve zaaflarımızı aşma yönünde hızla ileri atılalım.

İdeolojik mücadele yürütürken hedefimiz proleter devrimci saflarda en geniş çevreleri doğru görüşlere kazanmak olmalıdır.İdeolojik mücadeleyi öteki proleter devrimci - lerle aramıza sunî sınırlar çekme aracına dönüştürüp, yozlaştırmayalım. Doğru fikirleri sadece en geniş kitlelere değil, aynı zamanda en geniş proleter devrimci çevrelere mal edelim. Asla farklı ideolojileri uzlaştırmaksızın, ideolojik mücadele ile ayrılık noktalarını değil, birlik noktalarını artırmaya çalışalım."Yüzde doksanbeşle birleşme" ruhu ile hangi gruptan olursa olsun bütün proleter devrimcilere sarılalım ve hatalarını aşmalarına yardım edelim. Aynı zamanda bütün proleter devrimcilerden öğrenmeye çalışalım. Her şeyi en iyi kendi bilen küçük burjuva aydın sorumsuzluğuyla savaşalım.

Tekkecilikle mücadele ederken, tekkeci tutumlardan özenle kaçınalım. Proleteryanın, halkımızın, devrimin ve proleter devrimci hareketin genel çıkarlarını her şeyin üzerinde tutalım. "Gruplara karşı değil, devrime karşı, yani inşa etmek uğruna savaştığımız proleteryanın birleşik devrimci siyasi hareketine karşı sorumluyuz" temel şiarımız olsun. Amacımızın Marksizm—Leninizm temelinde bütün proleter devrimcilerin birleşmesi olduğunu gözden kaçırmayalım.

Eleştiri okunun başkalarına çevrilip iç sınıf mücadelesinin bastırılmasına karşı savaşırken, bu gerici eğilimin saflarımızda belirmesine karşı savaşalım. "Dış düşmana karşı birleşme" tekkeci anlayışıyla saflarımızda farklı ideolojilerin ilkesiz birliğine asla taviz vermeyelim. Yoldaşça tartışma, eleştiri-özeleştiri sürecinde saflarımızdaki yanlış görüşleri yıkalım. Saflarımızdaki iki çizgi mücadelesini halk devriminin ve proleter devrimcilerin birliği uğruna mücadelenin hizmetine sokalım.

Hatalarımızın üzerine üzerine gitmekten korkmayalım. Özeleştiriden korkmayalım.Tehlikeli olan hata yapmak değildir, kendi hatalarının üzerini örtüp başkalarının hatalarını eleştirmektir. Hatalarımızı düzeltirken, bütün proleter devrimci akımların doğrularından öğrenelim.

Komploculuk, entrikacılık, hotzotçuluk , dedikodu gibi yöntemlerin kullanılmasıyla savaşırken, asla bu yöntemleri kullanmayalım. Bu yöntemler yanlıştır, çünkü devrimi ileri götürmez, geriletir. Bu gibi burjuva yöntemlerin sık sık kullanıldığı günümüzde, bu yöntemlerle savaşırken örnek davranışlar her zamankinden daha önemlidir.

Proleter devrimci saflardaki ideolojik mücadele gözlerimizi karartmamalı,ideolojik mücadelede esas hedefimizin modern revizyonizm ve bunun yanında "orta yolcu", maceracı akımlar olduğunu unutmamalıyız. "Ortayolcu" akımlar üzerinde revizyonizmin etkileri ni yok etmek için kararlı bir savaş açalım. Maceracılıkla savaşırken, maceracılığın proleter devrimci hareketin sağ günahlarının bir sonucu olduğunu gözden kaçırmayalım.Maceracılıkla mücadelede ideolojik mücadeleyi, başta işçi sınıfı ve yoksul köylülük olmak üzere en geniş kitlelerle devrimci bir tarz da birleşme ile birlikte yürütelim.Bireysel terörizmle savaşırken kitlelerin ihtilâlci inisiyatifini harekete getirelim ki, bu mücadele gerçekten etkili olsun.

Proleter devrimcilerin birliği uğruna savaşta en etkili silâh olan eylem birliği için mücadele edelim. Bu yönde saflarımızda ki her türlü grupçu eğilimi köklü bir şekilde yıkalım. Tekkeci gerici cereyanın çok etkili olduğu günümüzde proleter devrimcilerin eylem birliğinin sağlanması her şeyden önce tabanda bütün proleter devrimciler arasında birlik yönünde atılacak adımlarla mümkündür. Proleter devrimciler arasında taban da birliğe ise yüzde doksan beşle birleşme ruhuyla, tekkeci tutumlardan özenle kaçınılarak yürütülecek pratikte sınanan bir ideolojik mücadele sürecinde varılacaktır.Hedefimiz Enver Hoca ruhuyla ideolojik mücadele ye sarılarak tabanda birliğe ulaşmak ve bu yolla proleter devrimcilerin eylem birliğini mümkün kılmak olmalıdır.

Ülkemizdeki bütün proleter devrimci gazete ve gruplar ergeç Marksizm-Leninizm temelinde birleşecekler ve devrimci proleteryanın birleşik siyasi hareketini yaratacaklar. Yeter ki, Enver Hoca ruhuyla birlik uğruna mücadele edelim, birliğin uğrunda mücadele edilmeye değer bir yüce amaç olduğunu görelim.

PROLETER DEVRİMCİLERİN EN ÜST BİRLİĞİNİN ÜZERİNDE YÜKSELECEĞİ TEMEL

Proleter devrimci hareketin en üst birliği uluslarası devrimci proletarya hareketi temeli üzerinde yükselecektir

Bugün ülkemizde proleter devrimcilerin birliği meselesi, her şeyden önce 1960'lardan bu yana modern revizyonizmle Marksizm - Leninizm arasında süren büyük ideolojik mücadelenin bir parçası olarak ele alınmalıdır.

Ülkemizde devrimci proleterya hareketinin ilk inşası da bugün gibi dünya çapında bir dönüm noktasında gerçekleşmişti. İkinci Enternasyonal içinde beliren oportünizmin savaş sırasında sosyal-emperyalizme dönüşmesinden sonra ve özellikle Ekim Devrimi ile birlikte dünya çapında devrim dalgasının kabardığı şartlarda bütün ülkelerde proleter devrimcilerin emperyalist burjuvaziye hizmet eden bir akım haline gelen oportünizmden kopmaları ve Marksizm-Leninizm temelinde aralarında birleşmeleri bir zorunlu luktu. Üçüncü Enternasyonal bu kopuşun ve Marksizm-Leninizm temelinde bu birleşmenin bir ifadesiydi. Bu yöneliş ülkemizde de etkili oldu ve çeşitli proleter devrimci grup Marksizm-Leninizm temelinde birleşerek M. Suphi önderliğindeki TKP'yi kurdular.

İşte bugün de ülkemizde proleter devrimcilerin birleşmesi meselesi, her şeyden önce modern revizyonizmden koparak Marksizm-Leninizm temelinde proleteryanın birleşik devrimci siyasi hareketini yaratma meselesidir. Bugün de 1917'ler, 1920'ler gibi dünya çapında bir dönüm noktasıdır. 1960'lardan bu yana dünya çapında modern revizyonizmle Marksizm-Leninizm arasında süren büyük ideolojik mücadele, tüm ülkelerde proleter devrim

cilerin modern revizyonizmden kopmaları ve Marksizm-Leninizm temelinde dünya çapında aralarında birleşmeleri zorunlu sonucunu doğurdu. Ülkemizde bu ayrışma ve Marksizm - Leninizm temelinde bu birleşme hayli gecikmiştir. Ancak, 1960'lardan bu yana ülkemizde proleteryanın devrimci siyasi hareketini yaratma meselesi modern revizyonizme karşı uluslararası devrimci proleterya hareketinden ayrı ele alınamaz. Marksizm-Leninizm tek tir. Bütün proleter devrimciler Marksizm - Leninizm temelinde modern revizyonizme karşı ergeç birleşecekler.

Proleter devrimciler başta Rus sosyal - emperyalistleri olmak üzere bütün modern revizyonistlerin dünyada ve ülkemizde prole ter devrimcileri parçalama çabalarını boşa çıkarmalı ve Marksizm-Leninizm temelinde proleteryanın birleşik (monolitik) siyasi hareketini inşa etmeliler.

Proleter devrimcilerin en üst birligi proleter devrimci miras ve 26 Programının ilkeleri temeli üzerinde inşa edilecektir

Proleter devrimcilerin en üst birliğinin üzerinde yükseleceği ikinci temel proleter devrimci miras ve 26 Programı olacaktır.Hal kın Yolu devrimci proleterya hareketinin uzak ve yakın geçmişi üzerine düşüncelerini, 4. sayıda yayınladı. Bu konuda proleter devrimci saflarda halen önemli görüş ayrılıkları var. Bu görüş ayrılıkları birliğe yö nelik tartışma ve araştırma sürecinde giderilmeli ve proleter devrimciler ülkemizdeki devrimci proleterya hareketinin geçmişi konusunda inceleme-araştırmaya dayanmayan mahkûm etme tutumundan vazgeçmeliler. tahlillerimizi Komintern kaynaklarından edi nilen belgelere dayandırmalıyız. Gelecekte hatalardan kaçınmak için geçmişi eleştirmeli ve geçmiş devrimci proleterya hareketi - nin hatalarını günümüzde tekrarlamamak uğruna savaşmalıyız. Halkın Yolu devrimci pro leterya hareketinin geçmişi konusunda bütün proleter devrimcilerden öğrenmeye açıktır.

Proleter devrimcilerin en üst birligi Marksizm-Lenininizmin evrensel gerçeğini ülkenin somut durumuna yaratıcı bir tarzda uygulama temeli üzerinde inşa edilecektir

Marksizm bir dogma değil, eylem klavuzudur. Genelinde uluslararası devrimci proleteryanın etrafında birleştiği temel ilkeleri benimsemek yeterli değildir. İşçi sınıfı ve çeşitli milliyetlerden halkımızı devrim doğrultusunda gerçekten ilerletebilmek için Marksizm-Leninizmin evrensel gerçeğini ülkenin somut durumuna yaratıcı bir şekilde uygulamak gerekir.Bu bir kerede başarılıp bitirilecek bir şey değildir. Devamlı bir süreçtir. Ancak, proleter devrimcilerin en üst birliği ancak bu yönde atılan adımlar temeli üzerinde inşa edilebilir. Geçmişte ülkemizdeki devrimci hareket dogmatizmden, subjektivizmden ve şemacılıktan çok zarar gördü. Son yıllarda doğan ve gelişen güçlü pro leter devrimci akım dogmatizmi, subjektiviz mi ve şemacılığı altetmek için önemli mücadeleler vermiştir. Ancak, sınıf mücadelesinin alt üst oluşları içinde, bu günkünden daha farklı şartlarda, bu eğilimlerin tehlikeli bir şekilde yeniden dirilmesini önleyecek kadar temelli adımlar henüz atılmamıştır. Proleter devrimcilerin en üst birliği Marksizm-Leninizmin evrensel gerçeğini ülkenin somut durumuna yaratıcı bir tarzda uygulama yönünde atılacak köklü adımlardan ayrı düşünülemez.

Proleter devrimcilerin en üst birligi proleter devrimci hareketin işçi sınıfı hareketiyle birleşmesi temelinde yükselecek

Ülkemizde proleter devrimcilerin en üst birliğinin üzerinde yükseleceği dördüncü temel proleter devrimci hareketleişçi sınıfı hareketinin birleşmesidir. Her ülkede devrimci proleteryanın siyasi hareketinin in şası doğal olarak ilk zamanlar daha çok aydınlar arasında gelişen proleter devrimci hareketin giderek işçi sınıfına mal olması ve fiilen bir devrimci işçi sınıfı hareketi haline gelmesinden ayrılamaz.Proleter devrim cilerin en üst birliğinden söz ederken, daha çok aydınlardan oluşan bir proleter devrimci hareketi kastedmiyoruz. Bütün proleter devrimcilerin hedefi, hele işçi sınıfının hızla uyandığı ve en geniş kitleler halinde kendiliğinden mücadeleye atıldığı günümüzde, mümkün olduğu kadar çok işçinin devrimci proleterler haline gelmesi için çalışmak, proleter devrimci hareketi proleterleştir - mek, olmalıdır. Bunun yanında, Türkiye gibi ülkelerde çok sayıda yarı-proleterin, özellikle yoksul köylünün devrimci proleterler haline gelmesi mümkündür ve bu uğurda mücadele zorunludur. Proleter devrimci hareketin aydın yapısını aşma yönünde, hareketi işçi sınıfının devrimci hareketi haline getirme yönünde hızla ilerlemeliyiz. Yoksul köylülerin önemli bir kesiminin devrimci proleterler haline gelmesi için mücadelemizi hızlandırmalıyız. Fabrikaları ve köyleri proleter devrimci hareketin kaleleri haline getirmeliyiz. Hareketin proleterleşmesi yönünde atacağımız her adım proleter devrimcilerin en üst birliğinin gerçekten inşası yönünde bir adım olacaktır. Aksi takdirde inşa edilen proleter devrimci hareket olmaz. Sınıf mücadelesinin durmaksızın derinleştiği, kitle mücadelelerinin durmaksızın yükseldiği ülkemizde aydın yapısı aşılmadık ça inşa edilen en fazla bir yurtsever, devrimci-demokrat hareket olur.

Proleter devrimcilerin en üst birligine ulaşma yönünde şimdiden somut adımlar atılmalır

Proleter devrimcilerin en üst birliği genel olarak Marksizm-Leninizm temelinde,özel olarakta bu dört temel üzerinde inşa edilecektir.Ancak, bu demek değil ki, o zamana kadar proleter devrimcilerin birliği yönündeki adımlar ertelensin. Proleter devrimci dergi ve grupların birleşmesi proleter devrimcilerin en üst birliğinin inşasına kadar ertelenemez. Bugün ilk adım olarak kavramamız gereken halka Marksizm-Leninizm temelin de ve pratikte sınanan bir ideolojik mücade le ile sağ eğilimlerin ve tekkeciliğin alt edilmesi yoluyla proleter devrimci dergi ve grupların birleşmesi uğruna mücadeledir. Bu mücadele en üst birliğin üzerinde yükselece ği temeli inşa uğruna mücadeleden ayrı ele alınamaz.

Proleter devrimci gazete ve grupların bir liği uğruna mücadelede bugün şu somut adımların atılması için mücadele edelim:

1) Uğrunda mücadele etmek gereken birinci adım eylem birliğidir. Eylem birliği iki çerçevede ele alınmalı: a) 5 proleter dev - rimci akım arasında eylem birliği, b) yurtsever-demokrat akımlar arasında eylem birliği.

2) Sloganlarda birliğin sağlanması uğruna mücadele. Bununla ideolojik mücadeleyi karıştırmamak gerekir. Proleter devrimci hareket içinde tekkeci gerici cereyan öyle hâkim ki, aynı özü bütün gruplar farklı slo ganlarla vermeye özen gösteriyor. Bu durum ise, hem birliğin önüne pratik bir engel olarak çıkıyor, hem de proleter devrimci hareketin gücünü zayıflatıyor. Farklı ideolojik-siyasi eğilimlerden kaynaklanan, farklı muhtevada sloganlarda birlik ancak ideolojik mücadele yoluyla sağlanabilir. Oysa, muhtevası farklı olmayan sloganlarda hemen birlik sağlanması mümkündür.

3) Revizyonizmle, "orta yolcu" akımlarla ve maceracılıkla mücadelede ortak adımlar. Bu nokta hayati önemdedir. Proleter devrimci hareket içindeki bölünmüşlük ülkemizde son zamanlarda özellikle "orta yolcu" akımların hızla güçlenmelerine yol açtı.Hiç bir proleter devrimci revizyonizmle ve "ortayol cu" akımlarla mücadelede birliğe hayır diye mez. Hızla bu yönde çeşitli somut adımlar atılmalıdır. Revizyonizmde ve "orta yolcu" akımlara karşı mücadelede birlik proleter devrimci saflardaki grupçuluğun aşılmasında önemli rol oynayacaktır.

4) Temel konularda somut şartlara uyan çeşitli genişlikte ve biçimde tartışma toplantıları ile görüş ayrılıklarının giderilmeye çalışılması. Esasen biz daha öncede Aydınlık'ın yazdığı gibi bu mahiyetteki toplantıları reddetmemiştik.Proleter devrimci saflarda tekkeci gerici cereyan o ölçüde etkili hale geldi ki,temel konularda görüş ayrılık larını giderme amacıyla tartışma toplantıla rının düzenlenmesi bile günümüzde çok zordur. Ancak, engellerin önünde boyun eğmemek gerekir. Bütün proleter devrimciler somut şartlara uyan çeşitli genişlikte ve biçimde tartışma toplantıları düzenlenmesi uğruna mücadele etmeliler. Bütün proleter devrimciler bu toplantıların ayrılıkları pekiştir me toplantıları değil, gerçekten birliğe yö nelik toplantılar olması uğruna mücadele et melidir. Tartışma toplantıları pratiğe ışık tutucu ve devrimci mücadeleyi gerçekten ilerletici toplantılar olmalı, pratikten kopuk aydın gevezeliği yapılan yerler olmamalı. Tartışma toplantıları devrimci mücadele nin gereklerine uygun olmalı, proleter devrimci hareketi dağıtıcı hiç bir yönü olmama lı.

Halkın Yolu, hiçbir ön şart koşmadan bu konuları diğer yayın organlarıyla görüşmeye hazırdır. Halkın Kurtuluşu, Halkın Sesi,Hal kın Birliği, Kürt Marksist-Leninistleri ve Halkın Yolu'nun mümkün olan en kısa zamanda bir araya gelip bu meseleleri ele almaları ve neler yapılabileceğini tesbit etmelerini yararlı buluyoruz.

Halkın Yolu Marksizm-Leninizm temelinde proleter devrimci saflardaki dört akımla (Halkın Birliği, Kürt Marksist-Leninistleri, Aydınlık, Halkın Kurtuluşu ile) birleşme uğ runa yılmadan mücadele etmeye kararlıdır. Halkın Yolu proleter devrimci saflarda iç sınıf mücadelesini bastırma eğilimi, tekkecilik ve burjuvaziyle ve revizyonist burjuvaziyle uzlaşma eğilimi pratikte sınanan bir ideolojik mücadele sürecinde köklü bir şekilde yıkılana kadar ayrı bir dergi olarak çıkmaya kararlıdır. Halkın Yolu bu eğilimlerin yıkılmasını zamana da bırakmayacak,bu uğurda yılmadan mücadele edecektir.Proleter devrimci saflarda bu eğilimler köklü bir şekilde yıkıldığında ise Halkın Yolu birlik yönünde (ister öteki proleter devrimci gazete ve gruplarla birleşme olsun, ister bir gazeteye katılma olsun) her türlü adımı atmaya hazır ve kararlıdır.

HALKIN YOLU

NE BİREYSEL

Baş.ta.sayfa 7'de

MACERACILIK, TESLİMİYET İFADE EDEN ÖNERİLERLE TECRİT EDİLEMEZ

Yoksa mücadeleyi maceracılıkla mücadeleyle sınırlamakla, esas düşmanın faşizm ve revizyonizm olduğunu unutarak, maceracılıkla mücadele etmek adına uzlaşıcı önerilerde bulunmakla maceracılık tecrit edilemez, aksine güç kazanır.

Halkın Sesi gazetesi, 92.sayısındaki başyazısında haklı olarak maceracılığa karşı mücadele etmeyi vurgularken, "can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü için verilen mücadelede somut adım, üniversiteleri ve okulları hangi fikirden olursa olsun, cebinde öğrenci kimliği taşıyan herkesin ölmek veya yaralanmak korkusu duymadan gidip gelebileceği öğretim kurumları haline getirmek olmalıdır" şeklinde bugünkü somut şartlarda teslimiyet ifade eden bir öneride bulunmaktadır. Halkın Sesi yurtsever öğrencileri öldürenlerin ve yaralayanların faşist çeteler olduklarını, ama aynı zamanda ceplerinde öğrenci kimliği taşıdıklarını bilmiyor mu? Faşist katillerin ellerini kollarını sallayarak okullara girdiklerini ve dershanelerde devrimci öğrencileri katlettiklerini bilmiyor mu? Faşist katillerin hedefi, okullarda yurtsever gençlik kitlesine azgınca saldırarak okulları faşist işgal altına almak değil mi? Onlar okullara öğrenim görmek için değil, can güvenliğini ve öğrenim özgürlüğünü ortadan kaldırmak ve okulları faşizmin kaleleri yapmak için gelmiyorlar mı?

"Ancak saldırılara karşı korunmanın yolu saldırganı okula almamak değildir. Çünkü saldırganlar bu yüzden okunması önlenen mağdur öğrenci pozuna girebilmekte, üstelik devlet kuvvetlerinin desteğiyle okulları ele geçirip kapıları gençliğe kapamaktadırlar" diyen Halkın Sesi'nin anlayışına göre, faşist saldırganlar okullara alınmadıkları için okulları işgal etmektedirler. Oysa durum böyle midir? Okulların faşist işgal altına alınması, faşistlerin polis işbirliği içinde öğrenci gençliğin devrimci mücadelesini yok etmeye yönelik bir saldırı değil midir? Halkın Sesi, tüm bunları bilmiyor mu? Herhalde bilmiyor ki böylesine öğrenci gençliğin içinde bulunduğu şartları gözönüne almayan soyut öneriler de bulunuyor.

Yurtsever devrimci öğrencileri de, öğrenim özgürlüğünün engelleyicisi gibi değerlendirme gafletine düşerek onlarla faşist katilleri aynı kefeye koyuyor. Halkın Sesi yazarları gazetelerinde yayınlanan gençlik haberlerini bile dikkatlice okusalar böylesine teslimiyet ifade eden uzlaşıcı önerilerde bulunmazlar. Bu öneriler, her gün faşist katillerin saldırılarıyla göğüs göğüse gelen öğrenci gençliğe karşı sorumsuzluktur, öğrenci gençliği faşist çetelerin saldırılarına karşı açık bırakmaktadır. Umarız ki, Halkın Sesi görüşünü benimseyen devrimciler bu önerileri pratiğe geçirmezler. Çünkü bu gibi öneriler ne gençliğin mücadelesi ne güç katar, ne de maceracılığı tecrit eder, aksine revizyonizme ve maceracılık eğilimleri ne güç verir.

CAN GÜVENLİĞİ VE ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN ÖNÜMÜZDEKİ SOMUT ADIM:
OKULLARDA ÖĞRENCİ - VELİ - ÖĞRETİM GÖREVLİSİ DENETİMİ

Unutmamak gerekir ki, üniversitelerde süren mücadele iki grup arasındaki mücadele değil, gücunü iki süper devletten alan faşist ve sosyal faşistlerin tüm halka uyguladıkları saldırılara karşı halkın direnişinin bir parçasıdır ve özünde sınıf mücadelesidir.

Bu yüzden gençlik kitleleri, bugünkü acil talepleri "öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği" uğruna mücadelelerinde en geniş halk kitlesinin desteğini sağlamak, "öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği" uğruna verdikleri mücadeleyi çeşitli milliyetlerden halkımızın iki süper devlet ve faşist diktatörlüğe karşı bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin bir parçası haline getirmelidirler.

"Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü" için atılması gereken somut adım ne olmalıdır?

Gençliğe azgınca saldıran faşist diktatörlük, geniş gençlik kitlesinin direnişi karşısında bugün birçok okulu ve yurdu kapatmış, öğrenim özgürlüğünü tümüyle ortadan kaldırmıştır. Okullar açılmalı, yurtsever devrimci öğrencilerin kaldıkları yurtların kapatılması önlenmelidir.

Açıkça ortadadır ki, okullarda öğrenim özgürlüğünü ve can güvenliğini engelleyenler faşist çetelerdir. Onların işi öğrenim görmek değil, yurtsever gençliği katletmektir. Bu eli kanlı katiller okullardan atılmalıdırlar. Yurtlarda ve okullardaki faşist işgaller kaldırılmalı, faşist yuvalar dağıtılmalıdır. Ama şu veya bu şekilde faşist demagojilerin etkisinde kalmış unsurlara karşı ikna yöntemi uygulanmalı, bu unsurlar kitle önünde özeleştiri yapmaya yöneltilmelidirler.

Faşist diktatörlüğün öğrenci gençlik üzerindeki terörünün bir parçası olarak polis-faşist çetelere karşı elinden gelen desteği sağlamak, yalnız öğrencilere değil, öğretim görevlilerine de saldırmaktadır. Okullarda can güvenliğini ortadan kaldıran bir unsur olan polis, okullardan çekilmelidir.

Faşist çeteler ve polis saldırılarına karşı çalışan halkın öfkesi büyümektedir. Öğrenci gençlik analar ve babalarla birleşmekte önemli adımlar attı, birçok okulun öğrenci velileri derneği kuruldu ve yenileri kuruluyor. Son saldırılardan sonra birçok öğretim görevlisi de öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğinin sağlanması için çaba göstereceklerini belirttiler. İşte bugün "can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü" için atmamız gereken somut adım, okullarda öğrenci-veli-öğretim görevlisi denetiminin kurulması uğruna mücadele etmek olmalıdır.

Birçok derneğin kapatıldığı, bu dönemde, açık kalabilen bazı dernekler de dar grupçu eğilimler yüzünden gençliğin mücadelesine yeterince önderlik edememektedirler. Mücadeleye bir yararı olmayan bu eğilimler terkedilmeli, kapatılan derneklerin açılması uğruna mücadele edilmelidir.

İşte bu doğrultuda, faşist teröre ve sosyal faşist ihanete karşı yürütülecek mücadele için de revizyonizmin ve reformizmin teslimiyet cereyanına karşı kararlılıkla mücadele eder ve bu mücadeleyi maceracılıkla mücadeleyle birleştirirsek, öğrenci gençliğin "öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği" mücadelesi devrimci bir muhteva kazanır. Bugünkü geçici duraklama güçlü bir yükselişe dönüşür.

KAPATILAN OKULLAR AÇILMALIDIR! FAŞİST ÇETELER OKULLARDAN ATILMALI! FAŞİST YUVALAR DAĞITILMALIDIR! OKULLARDA ÖĞRENCİ - VELİ - ÖĞRETİM GÖREVLİSİ DENETİMİ KURULMALIDIR! GENÇLİĞE CAN GÜVENLİĞİ VE ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ! FAŞİST İŞGALLERİ KIRACAĞIZ! YAŞASIN ANTİ-FAŞİST YURTSEVER GENÇLİĞİN DEVRİMCİ MÜCADELESİ!

ANKARA

Baş.ta.sayfa 4'de

İşte, revizyonist elebaşılardan Gültekin Gazioğlu, bütün bunların verdiği telâşla, devrimcilere karşı iftiralara girişmekte, gerçekleri ters yüz etmeye, sosyal faşist yüzünü gizlemeye çalışmaktadır. Devrimin ve sosyalizmin yeminli düşmanları olan revizyonistler, "Maocu" dedikleri gerçek devrimcileri hükümete ve polise hedef göstererek ve ihbar ederek, faşistlere yaranmaya çalışmaktadırlar.

Devrimci ve yurtseverler, gerek faşist teröre, ve gerekse revizyonistlerin saldırılarına göğüs germekte, iki süper devlet ve işbirlikçilerine, karşı mücadeleyi her geçen gün genişletmektedir. Mücadele safları içinde kitleler, revizyonistlerin ihanetini kendi tecrübeleriyle giderek daha yakından görmektedirler.

DEVRİMCİ GENÇLİK VE DİĞER GRUPLAR REVİZYONİSTLERLE UZLAŞMAYA SON VERMELİDİR

Son günlerde miting ve yürüyüşlerde Devrimci Gençlik ve diğer "orta yolcu" grupların tutumu proleter devrimcilerle birleşmek ve revizyonistlere karşı mücadele etmek yerine, revizyonistlerle uzlaşmak ve onlara güç katmak olmuştur.

Bu arkadaşlar revizyonistlerin silahlı, sopalı saldırılarına karşı mücadele edenlerin yanında saf tutmak yerine "tarafsız" kalmakta, gerçekte ise revizyonizmin yedeğine düşmektedirler. Hayat kimlerin revizyonizme karşı kararlılıkla mücadele ettiğini, Devrimci Gençlik ve diğer "orta yolcu" grupların revizyonistlerle nasıl uzlaştıklarını, her gün ortaya koymaktadır. Bu arkadaşların şimdiye kadar sürdürdükleri, tutum, halka ve devrime zarar vermektedir. Bu arkadaşlar, şimdiye kadar ısrarla sürdürdükleri bu tutumlarından vazgeçmeli, halkın ve devrimin çıkarlarını her şeyden üstün tutmalı, revizyonistlerle uzlaşmaya son vermelidirler.

TÖB-DER, TÜM-DER VE TÜTED'İN AÇILMASI İÇİN MÜCADELE EDELİM

Sosyal faşistlerin devrimcilere ve yurtseverlere karşı giriştiği provokasyonu bahane eden Ankara Valiliği, TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTED ve diğer bir kısım dernekleri kanunsuz bir şekilde kapatmıştır. Bu kitle örgütlerinin kapatılması, faşist diktatörlüğün halka karşı giriştiği baskıların bir parçasıdır. Bu kitle örgütlerini kapatarak, memur, öğretmen ve teknik elemanların daha iyi yaşama şartları, sendikal ve demokratik haklar uğruna mücadelesini bastırmaya çalışıyorlar. Şimdiye kadar bir çok kez faşistler aynı yola başvurdular. Ancak Türkiye öğretmenlerinin yurtsever mücadelesini durduramadılar. Bu gün de ne faşist baskılar, ne de TÖB-DER'in tepesine çöreklenmiş bulunan revizyonistlerin ihaneti öğretmenlerin mücadelesini durduramayacaktır. Bütün yurtsever, öğretmenler, memurlar, teknik elemanlar faşistlere ve revizyonistlere karşı, örgütlerimize sahip çıkalım.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM! TÜM ÇALIŞANLARA GREVLİ, TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI! TÖB-DER, TÜTED ve TÜM-DER AÇILSIN! YAŞASIN ÖĞRETMENLERİN, MEMURLARIN VE TEKNİK ELEMANLARIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ! NE AMERİKA NE RUSYA YAŞASIN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

Yiğit Profilo İşçileri :

Baş.ta.sayfa 9'da

kat işçilerden gelen yuhlamalar, küfürler, satılmış sözleriyle konuşmasını keserek dışarı çıkmak zorunda kaldı. Ve dışarıda bu seferde içeride yapamadığını devam ettirdi. Ve işe gelmekte olan vardiya arkadaşlarımızı geri çevirerek ben sizlere ücretli izin aldım, şimdi gidin sabahtan gelin dedi. Ve tüm arkadaşlarımız geri çevirdi. Soruyoruz o bir avuç sözde sendika temsilcisi olan kişilere, daha bundan iyi işçilere saldırma olur mu?

Sosyal faşistler Profilo'da, "Direnişi biz sendika olarak koymadık, bu direnişi işçiler kendileri koydular ve geliştiriyorlar" diyerek sorumluluğu üzerlerinden açık olarak atmaya kalktılar. Sonunda direniş başarıyla bittiğinde, "Biz bu direnişi destekledik. Ve bu direniş kesin olarak örgütlü idi" sözlerini sarfetmeye başladılar. İşte sendika ağalarının gerçek yüzünü direnişte olan ve bunu duyan tüm işçi sınıfı gördü.

Bizler bugün sendikayı eleştiriyorsak bu bizim doğal hakkımızdır. Sendikayı eleştirmekle, onların gerçek yüzünü ortaya çıkarmak elbette onların işine gelmez. Bizim bu eleştiri hakkımızı elimizden almaya çalışan sendika ağalarını temsilci olarak kabul etmiyoruz. Onların bizim gözümüzde bir faşistten farkı yoktur. Servetinin miktarını bilmeyen ve bunun varlığını inkâr eden, direnişte bulunan işçilerin direnişini kırmaya çalışan sendika ağalarının yüzlerini gördük.

İşçilerin izinde olduğu bir dönemde işten atılan dört arkadaşımız bunun en canlı örneğidir. Neden arkadaşlarımız işten atıldı ve neden müdahale etmiyoruz dediğimizde işçiler izinden döndüğü zaman. Dönsünler direniş yapacağız diyorlardı. Fakat gözlerden kaçmayan ve kulaklarda dolaşan bir fısıltı vardı. O arkadaşların "Maocu" oldukları.

O arkadaşlar bu şekilde unutuldu. Fabrikalarda mücadele vermek faşistlerin ve sosyal faşistlerin yüzünü açığa çıkarmak "bozgunculuk" mu oluyor? Onlar bugün faşistlerden farklı ne yapıyorlar?

"Atılan Profilo işçileri konuşuyor" diyerek, bir avuç sosyal-faşist sendika temsilcisi, kendi görüşünü alabildiğine doğru olduğunu yaymaya çalışıyor. Devrimci gruplara son derece kötü niyetle saldırıyor.

Profilo direnişi sosyal-faşistlerin ihaneti ve onların gerçek yüzlerinin ortaya çıkmasına sebep oldu. İşte sosyal-faşistler bu suçlarını gözardı etmek için kurtuluşlarını, devrimci yayın organlarına ve devrimcilere saldırmakta buldular.

BREZİLYA KOMÜNİST PARTİSİNİN 12 ÖNDERİ SERBEST BIRAKILMALIDIR!

1976 aralık ortalarında Brezilya Komünist Partisi Merkez Komitesi üyelerinden Pedro Pomar, Angelo Arrojo ve Juan Batista Drumont bir silâhlı çatışmada öldürüldüler. Faşist Brezilya 2. ordu kuvvetleri yoldaşları, toplantı yapmakta oldukları Sao Paolo'nun yoksul bir semtinde basarak hunharca katletti. Çok sayıda devrimci tutuklandı.

Halkın hizmetinde canlarını feda eden yiğit yoldaşlarımızın hatırası faşist rejimin mermileriyle öldürülemez. Onlar yalnızca Brezilya halkı için değil, ortak düşmanlarımız, emperyalizm, sosyal emperyalizm ve her türlü gericilikle savaşan bütün dünyadaki silâh arkadaşları için de yaşayacaklardır.

Faşist askerî diktatörlük, tutuklu bulunan diğer 12 yoldaşı da katletmek için komplolar hazırlamaktadır. Brezilyalı 12 devrimcinin serbest bırakılması için mücadele dünya çapında iki süper devlete ve gericiliğe karşı mücadelenin ayrılmaz bir parçasıdır. Bütün ilericiler, devrimciler, faşist Giesel diktatörlüğünce katledilmek istenen Brezilyalı 12 devrimcinin serbest bırakılması için mücadele edelim.

BREZİLYALI 21 DEVRİMCİ SERBEST BIRAKILSIN! YAŞASIN EZİLEN DÜNYA HALKLARININ EMPERYALİZME, SOSYAL-EMPERYALİZME VE GERİCİLİĞE KARŞI MÜCADELESİ!

ENVER HOCA YOLDAŞ'IN BREZİLYA KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİNE MESAJI:

Sevgili Yoldaşlar,

Brezilya Komünist Partisi Merkez Komitesi Yürütme Kurulu üyeleri Pedro Pomar ve Angelo Arrojo ile Merkez Komitesi üyesi Jean Batista Drumond yoldaşın yiğitçe ölümlerini de derin bir üzüntü ile öğrenmiş bulunuyoruz. Halkın özgürlüğü, ülkenin bağımsızlığı ve demokratik gelişmesi ve komünizm ülküsü için canlarını hiçe sayarak cesaretli ve kararlı bir savaş veren kardeş Brezilya Komünist Partisi ile onun yiğit önderlerine ve militanlarına büyük saygı ve hayranlık duyan Arnavutluk komünistlerini ve bütün halkımızı bu haber yürekten yaralamıştır.

Pedro Pomar, Angelo Arrojo ve Juan Batista Brumond yoldaşların alçakça katledilmesi ve diğer yoldaşların tutuklanması Brezilya faşist gericiliğin gözlerini bürüyen öfkeyi ve Brezilya halkına, onun en iyi evlâtlarına, yurtseverlerine ve en ilerici kişilerine karşı ABD emperyalizminin hizmetindeki askerî diktatörlüğün aldığı barbarca baskı tedbirlerini ifade etmektedir. Bu yeni gerici şiddet dalgası, tüm ülkeyi karanlık bir zindana dönüştürerek ömrünü uzatabilmek için kitlelerin baş kaldırısını dizginlemeye ve kanla boğmaya çalışan faşist rejimin güçsüzlüğünü kanıtlamaktadır.

Brezilya faşistlerine karşı devrimci mücadelede ölen yoldaşların anısı hiç bir zaman belleğimizden silinmeyecektir. Partimizin yakın bir dostu ve halkımızın sosyalizmi inşa mücadelesinin kararlı destekçisi olan, Brezilya Komünist Partisinin tanınmış önder ve kurucularından olan Pedro Pomar yoldaşın anısını özellikle unutmayacağız. Onun Arnavutluğa yaptığı ziyaretler bizim için her zaman özel bir sevinç ve ilham kaynağı olmuştur.

Brezilya Komünist Partisi ciddî bir kayıba uğramıştır. Ancak, inanıyoruz ki, hiçbir faşist şiddet, hiç bir terör ve baskı onun gücünün üstesinden gelemeyecek işçi sınıfıyla bağlarını koparamayacak ve kendi halkı üstüne saldığı derin kökleri sökemeyecektir. Yitirdiğimiz yoldaşların yerini mutlaka yüzlerce, binlerce başkası doldurarak Marksizm - Leninizmin zaferi için modern revizyonizme karşı emperyalizme ve sosyal emperyalizme karşı, içte faşizme karşı devrimci mücadele bayrağını dalgalandıracaktır.

Selâm olsun özgürlük, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinde canveren yiğitlere.

İRAN İNKILÂBI TUDEH ÖRGÜTÜNÜN BASIN BİLDİRİSİ:

İRAN HALKININ ZAFERE ULAŞACAGINA İNANCIMIZ TAMDIR

İran Radyosu ve çeşitli uluslararası haber ajanslarının 23 aralıkta bildirdiğine göre, SAVAK, iki silâhlı çatışmada 8 devrimci yurtseveri öldürmüş ve 12 kişiyi tutuklamıştır. Öldürülen yurtseverlerin adları şöyledir: Parviz Vaez Zadeh, Rahim Tashakkuri, mahrokh Khiyal (kadın) Jalal Dehghan, Hassan Zaki Zadeh, Masoud Saremi, Mahmoud Ali Paryav ve Mina Rashidi (kadın). Ancak, 12 tutuklu yurtsever hakkında hiç bir açıklama yapılmamış, isimleri bile bildirilmemiştir.

Verilen habere göre, öldürülen ve tutuklanan 20 yurtseverin önderi olan şehit Parviz Vaez Zadeh örgütümüzün merkezi önderliğine mensuptu.

Onların nasıl tutuklandığını ve öldürüldüğünü anlatan haberi tamamen uydurmadır. 8 yurtsever ya işkence ile öldürülmüş, ya da tutuklandıkları sırada öldürülmüşlerdir. Bunun bir örneği de 1976 Mayıs başlarında görülmüş, merkezi önderliğimizden şehit Hosro Saffai ve yine örgütümüze mensup yoldaşlar olan şehit Garsivas Borumant ve Muhammed Tagi Süleymani vahşi işkencelerle katledilmişlerdi. Ancak faşist şah rejimi onların bir "silahlı çatışmada" öldürüldüklerini iddia etti.

Artık İran'da hemen her gün yurtseverler işkence ile, kurşuna dizilerek ya da sokaklarda öldürülmektedirler. Resmî sayılara göre geçen yıl 104 yurtsever şehit olmuştur. Şahın vahşet zindanlarında yüzbin kişi bulunuyor. Bunlar, en insanlık dışı şartlarda yaşamakta ve binlercesi rejimin faşist yasaları gereğince mahkemeye çıkarılmaksızın alıkonmaktadırlar. Siyasi tutukluların öldürülmesinden sonra uydurma haberler verilmesinin birçok örneği vardır.

PARVİZ VAİZZADE MERCANİ YOLDAŞ(1942-1977) (İRAN İNKILABI TUDEH ÖRGÜTÜNÜN ÖNDERLERİNDEN).

Halkımız, şahın faşist rejimine ve onun yiğit yurtseverlere ve siyasi tutuklulara karşı caniyane suçlarına derin bir nefret beslemektedir. İran halkının, katledilen evlâtlarının intikamını alacağına ve nihai zafere ulaşacağına inancımız tamdır. Emperyalizme ve gerici rejimlere karşı zengin bir devrimci mücadele geleneği olan İran halkı, ne ölümden, ne de zorluklardan yılmamıştır.

Halkımız, bağımsız İran, demokrasi ve sosyalizm için kahramanca mücadelesini zafere kadar sürdürecektir.

Şehit Hosro Saffari ve Parviz Vaez Zadeh gibi değerli yoldaşları yitirmemize rağmen mücadele bayrağını ve şanlı ülkümüzü yükseklerde dalgalandırarak ve halkımıza kesinlikle güvenerek şerefli görevimizi sürdüreceğiz. Acımızı, daha da ilerlemek için yeni bir güce dönüştüreceğiz.

Şah rejiminin faşist niteliğini ve terörcü yöntemlerini bilen örgütümüz, tutuklu 12 yurtseverin akibeti hakkında derin endişe içindedir. Çünkü onlar şimdi en vahşiçe işkenceler altındadır. Bütün demokratik ve ilerici güçleri ve dünya kamuoyunu, Şah rejiminin bu cinayetlerini protesto etmeye, tutuklanan yurtseverlerin işkence edilmesini önlemeye, adlarının hemen açıklanması nı ve durumları hakkında kamuoyuna bilgi verilmesini sağlamaya çağırıyoruz.

Bütün yoldaşların ve dünyadaki bütün ilerici ve demokratik kitlelerin 12 yurtseverin hayatlarını kurtarmakta bize yardımcı olmalarını istiyoruz.